

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

SEPTEMBER - OKTOBER 2012

Misli Thoughts

LETO - YEAR 61
ŠTEVILKA - NUMBER 5

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli
september - oktober
2012

VSEBINA

Molitev zagotavlja prihodnost.....	3
Stari zvesti vodnjak.....	4
Koncil odpiranja in dialoga.....	5
Izpod Triglava.....	7
Vaši darovi.....	9
Obisk gospe ministrice Tanye Pliberšek v Ljubljani.....	10
Connected to my Slovenian roots.....	11
Sv. Družina Adelaide.....	12
Sv. Rafael Sydney.....	13
Iz Kraljičine dežele - Queenslanda.....	19
38. slovenski koncert v Brisbanu.....	21
Iz Gold Coasta.....	28
Iz Sunshine Coasta.....	28
Življenje pri Slovenskem društvu Sydney.....	29
Klub Triglav Panthers Sydney.....	30
Slovenian School Ivan Cankar - Geelong.....	32
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	33
Slovenski klub Jadran Melbourne.....	37
Zaprtje doma Matere Romane (DMR) v Kew kot "Nursing Home".....	38
Oglasi.....	45

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI - ZGORAJ: Slovenske gore v ješenski preobleki: Prisank, Razor ter Dolkova špica in Škrlatica. **SPODAJ:** Finale 38. slovenskega mladinskega koncerta v Brisbanu, 06.10.2012.

FOTOGRAFIJE NA STRANI 2: V Merrylandsu – pri Sv. Rafaelu je bil 23.09.2012 krščen JAMES HEINRICH SLATINSEK.

V Merrylandsu so praznovali očetovski dan.

Zakonski jubilatnje v Merrylandsu.

V Adelaidi sta 10. septembra 2012 obhajala 55 let zakona MARIJA in JANEZ RITOC. Na fotografiji sta s patrom Janezom.

Patra Valerijan in Darko z mladimi v Canberri; predsednik slovenskega društva v Canberri, Franc Čulek, je biseromašniku p. Valerijanu podelil plaketo življenjskega članstva.

V septembru sta se skupini slavljenec v Adelaidi pridružila IVANKA in MARIJO JENKO, ki sta praznovala 51 let zakona. Ob njiju je družinska fotografija.

LILIJANA BREZOVEC bo v novembru letos obhajala 80. rojstni dan. Čestitamo vsem slavljenecem!

Slovenska skupnost v Canberri je obkrožila biseromašnika p. Valerijana in p. Darka.

Molitev zagotavlja prihodnost

Blaženi Janez Pavel II. je govoril, da je **molitev rožnega venca kakor nevidna veriga, ki nas povezuje z Bogom**. Še posebej močna je ta veriga rožnega venca, kadar ga molimo pred Najsvetejšim. Rožni venec lahko postane **molitev zahvale** za vse milosti, ki smo jih v življenju prejeli. Molitev rožnega venca, h kateri nas na poseben način vabi tudi mesec oktober s praznikom Rožnovenske Matere Božje, nas usposablja, da v vsakdanjem življenju lahko uresničujemo zapoved ljubezni, da med ljudi prinašamo več veselja in optimizma. Imamo več modrosti za pravo svetovanje. Rožni venec ustvarja pozitivno okolje za rast duhovnih poklicev. In v mesecu novembru nas jagode rožnega venca povezujejo z našimi rajnimi starši, sorodniki, prijatelji, dobrotniki.

Papež Benedikt XVI. opozarja, da je človeštvo močno natrgalo verigo, ki nas povezuje z Bogom. **Oddaljiti se od Boga, pomeni osamiti se**. Ko pa smo brez Boga, se pričnemo prepirati, sovražiti, si škodovati. Cerkev, skrivnostno Jezusovo telo, zato trpi. Sporočila iz Fatime in Lurda so zelo jasna. Marija nas roti, da molimo rožni venec za spreobrnjenje ljudi in za vrnitev k Bogu. Če molitve ne bo, svet nima prihodnosti. Več kot preveč je že znamenj, ki v naravi in v družbi nakazujejo, da se majo naravne in tudi duhovne sile. Lahko bi rekli, da je rožni venec specialna, nujna molitev za rešitev bolnega človeštva. Če imamo v policiji, vojski ter pri gasilcih posebne enote za reševanje kriznih situacij, potem lahko rečemo, da imamo v Cerkvi posebno enoto, molivce rožnega venca, je zapisal murskosoboški škof msgr. dr. Peter Štumpf.

11. oktobra letos smo na povabilo papeža Benedikta XVI. pričeli z **LETOM VERE**. Naj bo naša molitev rožnega venca pridružena molitvi za novo evangelizacijo, ko bomo lahko rekli takole:

»Hvala ti, dobri Oče, da te poznamo in se lahko zbiramo v Jezusovem imenu. Prosimo te, poživi nam vero, da bo postala globoko prepričanje in resnična

moč, ki izhaja iz osebnega srečanja z Jezusom Kristusom. Daj nam, dobri Oče, da bomo živeli v poslušnosti Svetemu Duhu. Naj zvesto hodimo za Kristusom, navdušeno in vztrajno odgovarjamo na Božjo besedo in hvaležno uživamo kruh življenja.

Dobri Oče, podpiraj z močjo Duha prizadevanje Cerkve za novo evangelizacijo in nas vodi, da bomo z besedo in svojim življenjem našim sodobnikom oznanjali Kristusa.

Jezusovi učenci naj se odlikujemo po ljubezni do ubogih in stiskanih, naj bomo solidarni s potrebnimi in velikodušni v delih usmiljenja, naj ne molčimo pred zlom in ne podležemo mikom prevladujoče miselnosti.

Po Marijinem zgledu naj v luči vere odkrivamo čudovita Božja dela; naj bomo pozorni na znamenja časov in postanemo znamenje navzočnosti Vstalega v svetu, da bomo z novim navdušenjem služili resnici, pravici in miru.«

To molitev za novo evangelizacijo je pripravila Slovenska liturgična komisija 2012; naj postane tudi naša molitev!

Stari zvesti vodnjak

Neki deček je vsako leto mesec počitnic preživel s starši v stari kmečki hiši. Hiša je bila stara že 150 let, ko so jo kupili. Nihče je ni prenavljal, zato v njej ni bilo niti elektrike niti vode. Pred hišo je stal vodnjak, v katerem nikoli ni zmanjkalo vode, niti v dolgih obdobjih suše.

Čez nekaj časa se je družina odločila, da bo hišo prenovila. Malo proč od hiše so zgradili nov vodnjak, starega pa prekrili in ga pustili 'za vsak primer'.

Dolga leta je stari vodnjak ostal zadelan, dokler ga ni novi gospodar nekega dne iz radovednosti odkril. Pričakoval je, da bo v njem zagledal bistro vodo, ki jo je gledal kot otrok. Toda, ko je vodnjak odprl, je bil ta popolnoma suh.

Po dolgem raziskovanju je odkril, kaj se je pravzaprav zgodilo z vodnjakom. Zvedel je, da v takšne vodnjake vodi na stotine drobnih vodnih žil, po katerih redno priteka voda. Ko zajemamo vodo iz vodnjaka, sprosti dotok vode in tako so žile vedno odprte. Če pa iz vodnjaka ne zajemamo vode, se tanke žile zaprejo. Vodnjak, v katerem je bila dolga leta čista, hladna voda, je bil sedaj suh: voda namreč ni dotekala, ker ga niso uporabljali in so se vodne žile zamašile.

'Pot po kateri nihče ne hodi, se zaraste,' pravi stara modrost. Če dolgo ne molimo in ne skrbimo za svojo duhovno rast, se bo "pot molitve", ki vodi do Boga, zarasla. Redno je treba stopati po poti do Boga in jo vzdrževati, da se ne zaraste, da se žile ne zamašijo.

Koncil odpiranja in dialoga

prof. dr. Drago Ocvirk CM

Pred petdesetimi leti je papež Janez XXIII. sklical 2. vatikanski koncil, ki se je pričel v Vatikanu 11. oktobra 1962. Koncil je v Cerkvi uveljavil novo metodo razmišljanja: branje znamenj časov in iskanje odgovorov nanje. Zato je spremenil tudi odnose tako v Cerkvi med vernimi kot Cerkve z drugimi. Marsikatera koncilsko zamisel se je uresničila, marsikatera pa se je zagostila med dobrimi nameni. Ob 50-letnici začetka koncila in ob začetku Leta vere je papež Benedikt XVI. sklical škofovsko sinodo, namenjeno novi evangelizaciji.

Znamenja časov

Škofje iz 116 dežel so se odzvali na povabilo papeža Janeza XXIII. in prišli oktobra 1962 v Rim na koncil. OZN takrat ni štela toliko članic, saj marsikatera komaj neodvisna država še ni bila sprejeta. V 60-tih letih so se evropski imperiji razkrajali, kolonije pa so si morale samostojnost nemalokrat izboriti z orožjem. Škofje so večkrat predstavljali interese teh ljudstev, zato so jim nove oblasti puščale proste roke. Če ne bi nekatere socialistične države preprečile svojim škofom, da gredo v Rim, bi jih bilo tam še več. Hladna vojna se je leto dni pred začetkom koncila zaostila z izgradnjo berlinskega zidu in je bila na tem, da se s kubansko raketno krizo spremeni v ognjeno prav v dneh, ko je koncil stekel. To se ni zgodilo, tudi zaradi papeževega posredovanja med Hruščovom in Kennedyjem. Na vzhodni strani železne zavese je vladalo zaukazano in policijsko podprto ateistično enoumje, na zahodni pa pluralizem s svobodo mišljenja in veroizpovedi. Svež je bil spomin na grozodejstva zadnje vojne, saj od nje še ni minilo 20 let. Ravno tedaj so se začela množiti pričevanja o holokavstu; v Sovjetski zvezi se je iztekala destalinizacija, disidenti so začeli opozarjati na kršenje pravic, Zahod je zvedel za grozote Gulaga. Minula vojna – svetovna – je razkrila, kako je svet majhen in en sam, čeprav razdeljen na bloka. Telekomunikacijska in elektronska sredstva, televizija se razširi ravno v 60-tih, svet vse tesneje povezujejo.

V takšnem ozračju se na novo zastavljajo vprašanja: Kaj je človek? Koliko je vreden? Česa je zmožen? Kako preprečiti njegovo uničenje? Povsod je zaznati prizadevanja za spoštovanje splošnih moralnih in pravnih standardov. Eden najpomembnejših koncilskih dokumentov, *Pastoralna konstitucija Cerkev v sedanjem svetu*, se začinja: »Veselje in upanje, žalost in tesnoba današnjih ljudi, posebno ubogih in kakorkoli trpečih, je hkrati veselje in upanje, žalost in tesnoba Kristusovih učencev. In ničesar resnično človeškega ni, kar bi ne našlo odmeva v njihovih srcih. Tudi njihovo občestvo je sestavljeno iz ljudi, ki jih, zedinjene v Kristusu, vodi Sveti Duh na njihovem romanju Očetovemu kraljestvu naproti in ki so prejeli nalogo, da vsem prinašajo oznanilo odrešenja.«

Za Janeza Dobrega Bog ne govori le po Cerkvi in Svetem pismu, marveč tudi po stvarstvu, posebej po zgodovini. »Kar zadeva nas, radi zaupamo Odrešeniku, ki nas spodbuja, da bi razbrali znamenja časov. Sredi gostih temin opazamo številne kazalce, za katere menimo, da naznanjajo boljše čase za Cerkev in človeški rod.« Med znamenji časov so: »zahteve delavcev, da bi jih obravnavali kot osebe, vstopanje žensk v javno življenje, prebujanje koloniziranih ljudstev ...«.

Rdeča nit: dialog

Misel na koncil je prišla papežu »kot žarek nebeške svetlobe«, čeprav že prej ni bila tuja cerkvenim vrhovom. Pij XI. je tajno poizvedoval med škofi, če bi bilo primerno sklicati koncil v letu 1925. Čeprav je 90% vprašanih odgovorilo pritrdilno, se zanj ni odločil. Marca 1948 je Pij XII. sestavil komisijo, ki je v tajnosti pripravljala gradivo za koncil. Le-ta naj bi obravnaval uporabo domačega jezika v liturgiji, sodelovanje laikov v življenju Cerkve, obsodil pa sodobne zmote kot npr. eksistencializem in ekumenizem. Po treh letih se je Pij XII. premislil in komisijo ukinil. Marsikaj, kar je pripravila komisija, je koncil recikliral; na izrečno željo Janeza XXIII., pa ni ničesar obsodil, marveč je nasprotno iskal stik in dialog. Od možne obsodbe ekumenizma je prešel na njegovo spodbujanje, eksistencializem pa je zaznali v koncilskih dokumentih.

Novi časi, če jih znamo brati, narekujejo nove izraze vere, novo podobo Cerkve in nove načine delovanja. Papež je sodelavcem predlagal, da bi to poimenovali *reforma*, a so ga opomnili, da preveč spominja na reformacijo, ki je razdelila zahodno Cerkev. Tudi izraz *modernizacija* so mu odsvetovali, saj je Pij X. obsodil modernizem na začetku 20. stol. Zato je papež spremembe označil z izrazom *aggiornamento*, podanašnjeje: oblikovanje krščanstva za današnjo rabo. Pri spremembah je navzoča skrb, da se ne bi kaj bistvenega izgubilo ali zvedenelo. Zato je na odprtju koncila, 11. oktobra 1962, nakažal pot, ki naj popelje vero Cerkve tako iz tradicionalne družbe v moderno kakor iz evropske kulture v druge: »Ta zanesljiv in nespremenljiv nauk, ki se ga je treba zvesto držati, moramo poglobiti in tako predstaviti, da se bo odzival na zahteve našega

časa. Eno je namreč zaklad vere, drugo pa je oblika, v kateri so verske resnice podane. Zelo bo treba biti pozoren na to obliko in vztrajno delati na njeni izdelavi.«

Koncil je na štirih zasedanjih izdelal 16 dokumentov, ki jih je podpisal papež Pavel VI., Janezov naslednik. Vse navdihuje volja po dialogu, ki je bistvena lastnost Svete Trojice in zato tudi človeka in človeštva, ustvarjenega po božji podobi. Bog sam se razdaja ljudem in z njimi pogovarja, pokaže *Konstitucija o božjem razodetju*; bogoslužje je prenovljeno in v domačem jeziku, da bi mogel biti sleherni vernik domač z Bogom. Največ dokumentov uveljavlja in izpopolnjuje predstavo o Cerkvu kot božjem ljudstvu, v katerem vladajo bratstvo/sestrstvo, dialog, služenje in sodelovanje. Iz teh temeljev rastejo dokumenti, ki spodbujajo dialog vse Cerkve in njenih članov z drugimi: najprej s pripadniki drugih krščanskih skupnosti, potem s privrženci drugih religij in nazorov (humanizem, ateizem ipd.), pa z državo in politiko, kulturniki, mediji, mladimi.

Od besed k dejanjem

Koncil je v času blokovskih nasprotij gradil mostove. Največja svetovna nadržavna organizacija je s koncilom pokazala, kako lahko ljudje različnih jezikov, kultur, ras ipd. najdejo skupni jezik, če imajo pred očmi skupno in človekovo dobro. Dokumenti so nastajali tako dolgo, da so bili sprejemljivi za ogromno večino koncilskih očetov. Nekateri, posebej *Izjava o verski svobodi*, za manjšino niso bili sprejemljivi in tako je nastalo integristično gibanje, ki koncil odklanja.

Gotovo je koncil spremenil Cerkev in težko bi katoličanom še očitati samozadostnost in samovšečnost, kakor je to pred njim pisatelj Georges Bernanos. »Cerkev je pravzaprav v gibanju, sila v teku, medtem ko toliko pobožnjakarjev obeh spolov verjame, da je Cerkev samo zavetje, zatočišče, nekakšna duhovna gostilna; skozi njena okna z užitkom gledamo mimoidoče, na ljudi zunaj, na tiste, ki niso stanovalci hiše, kako hodijo po blatu.« Katoličani so od prepričanja prešli k pričevanju in so angažirani pri delu za mir, solidarnost, dobrotelost in razvoj. To je še zlasti vidno v revnih deželah južne poloble, kjer je zdaj večina vseh katoličanov in to tudi sam doživljam v misijonu na Salomonovih otokih. Tudi zaradi tega vidi filozof Marcel Gauchet legitimnost Cerkve in legitimnost religije, saj so spremembe v Cerkvu spodbudile spremembe tudi v drugih verskih skupnostih. »Obstaja neka legitimnost religije, ki je danes nihče več ne zanika. Razen fanatikov, ki jih najdete povsod, – obstajajo tudi

laični fundamentalisti, ki se prav tako motijo kakor verski – nihče ne zanika upravičenosti religijskega pojava. To je ogromna sprememba, s katero je treba računati. V svetu, kjer se je politično sporočilo povsem izčrpalo, ima religijski diskurz vzvišeno poslanstvo, in sicer v tem, da je del žive politične zavesti. V to smer se mora usmeriti.« Ko je koncil zasedal, je bil eden največjih problemov politična in verska svoboda. Tu se je odlično odrezal in bistveno prispeval, da javna svoboda vsaj načelno ni nikjer več problem.

Toda znamenja časa so se krepko spremenila, spremenil se je svet in pričakovanja ljudi. Tako se danes ostro zastavlja vprašanje svobode v osebnih zadevah: družina, intimnost, spolnost, razmnoževanje. Tu ne gre le za reformo institucije, marveč tudi verskega nauka. Da bi videli, kaj je mogoče in kaj ne, ni dovolj, da se znova premlevajo koncilске teme, marveč je treba znova usposobiti njegovga dialoškega duha in metodo razbiranja znamenj časa, ki so danes drugačna kakor pred 50 leti. Vse to je za Cerkev velik izziv in ga tudi nova evangelizacija ne bo rešila, če ne bo Cerkev z ustreznimi strukturami podprla koncilskih zamisli o zbornosti, soodgovornosti, subsidiarnosti in sodelovanju med vsemi verniki. Dokler bodo vsi sveti, sinode, zbori ipd. samo posvetovalni organi višjih instanc, bodo te delale po svoje, člani teh svetov pa bodo prej ko slej odšli, ker znajo tudi oni misliti in delati po svoje. Za krizo avtoritete v Cerkvu je v pretežni meri kriv ta enosmerni sistem mišljenja in predpisovanja, ki ga je koncil teološko že zavrgel, boljši, ki ga je predlagal, pa ni bil vzpostavljen. Zato sta dialog in sodelovanje v sami Cerkvu na področjih, ki zadevajo tako vernike kakor svet v katerem živijo, zablokirana. Verjetno je tudi zaradi tega kardinal Martini izjavil, da Cerkev zaostaja za 200 let. Na vprašanje: Kdo lahko danes pomaga Cerkvu?, pa ne pokaže na hierarhijo, marveč na slehernega vernika. »V Cerkvu vidim toliko pepela, ki prekriva žerjavico, da me popade občutek nemoči. Kako naj osvobodimo to žerjavico izpod pepela, da bi razvneli plamen ljubezni? Kje so širokosrčni ljudje kakor dobri Samarijan? Kdo ima vero kakor rimski stotnik? Kdo je goreč kakor Janez Krstnik? Kdo si drzne kaj novega kakor Pavel? Kdo je zvest kakor Marija Magdalena? Papežu in škofom priporočam, naj za vodilna mesta poiščejo dvanajst izjemnih ljudi, ki so blizu revnim, obdani z mladimi in poizkušajo nove stvari. Stopiti moramo v stik z ljudmi, ki si upajo ukrepati, da bi se Duh lahko razlil povsod.«

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

TRJE KANDIDATI ZA PREDSEDNIKA.

V Sloveniji se je začela uradna volilna kampanja pred predsedniškimi volitvami, ki bodo 11. novembra 2012. Dosedanji predsednik države Danilo Türk je prepričan, da bo dobil še en mandat. Za vodilo kampanje si je izbral geslo „Za skupno dobro“. Na konvenciji ob začetku volilne kampanje je med drugim dejal: »No, vsekakor bom nadaljeval od tu, kjer smo. Pozivamo ljudi k večjemu državljanškemu pogumu. Ljudje morajo povedati, kaj mislijo. Ljudje morajo povedati, kaj je narobe. Ljudje morajo ločevati zrnje od plev. In pleve se ponuja v naši politiki.« Predsednik, ki se večkrat znajde v vlogi nekakšnega predsednika vlade v senci, ima podporo starega partijskega jedra, ki ga poosebljajo borci, Milan Kučan, Zoran Janković in druge sence preteklosti. Prejšnji predsednik vlade, v tem mandatu poslanec, Borut Pahor ima podporo v lastni stranki, vendar del članstva odkrito navija za Türka. Nesojenemu voditelju nekdanjega partijskega bloka se je stara garda odpovedala, za to pa nanj stavijo mlajši socialdemokrati, ki se želijo osvoboditi „stricev iz ozadja“. V tem ga je podprla tudi Državljanska lista. Pahor se je odločil za kampanjo »Skupaj - spodbujajmo drug drugega«, v sklopu katere opravlja različna dela, od delavca na cesti do nogavičarja. Ker v nasprotju z Danilom Türkom v glavnem podpira vladne reforme za izhod iz krize, ga želijo nekateri mnenjski voditelji prikazati kot kandidata desnice in s tem odvzeti glasove evropskemu poslancu Milanu Zveru, ki kandidira s podporo strank SDS in NSi oziroma tretjine poslancev v državnem zboru. Pod geslom „Predsednik, ki vidi dlje!“ si želi skupaj z volivci prizadevati za politično trdnost v državi, za okrepitev gospodarstva in za uvrstitev nacionalne zavesti. Kot je dejal, je predan izročilom slovenske pomladi, vrednotam SDS in NSi, demokraciji in Sloveniji. Tudi kot predsednik želi delovati v tej smeri. Njegov vzornik je Jože Pučnik; Zver je pred dvajsetimi leti delal v njegovem kabinetu.

NAPORNA POT IZ KRIZE.

Slovenija se mora še naprej zadolževati, če želi sproti poravnati obveznosti iz proračuna in druge javne stroške. V tej luči je pomembno, da tujini pokaže resna prizadevanja za izhod iz krize, saj je v tem primeru lažje

priti do cenejših posojil. Zato si vlada Janeza Janše že od začetka mandata prizadeva za reforme, ki bi omejile porabo, spodbudile gospodarsko rast in v čim krajšem času izravnale trošenje s prilivi v državni proračun. Vlada je pripravila že vrsto predlogov, vendar na poti do njihove uresničitve ne manjka ovir. Zaenkrat je uveljavila le zakon o uravnoveženju javnih financ, s katerim je med drugim zmanjšala število zaposlenih v javni upravi. Čeprav ves čas potekajo pogajanja med vlado, delodajalci in sindikati in je bila k temu povabljen tudi opozicija, so pogledi na določene rešitve tako različni, da se hitro kje zatakne. Zato so se sredi oktobra znova sestali predstavniki koalicije in člani ekonomsko-socialnega sveta. Razpravljali so o reformah trga dela in pokojninskega sistema, o javno-finančnem položaju države in ukrepih, ki izhajajo iz predlogov proračunov za prihodnji dve leti. Medtem ko sta vladna in delodajalska stran opozarjali, da je časa za ukrepanje vse manj, zato je potreben dogovor, ki bo koristil vsem, so sindikati svarili pred prehitrim ukrepanjem. Premier Janša je ob tem dejal, da je za vlado socialni dialog vrednota in da bo z njim nadaljevala do točke, od katere naprej bi odlašanje z odločitvami pripeljalo do škode za državo. Po njegovih besedah vedo, kaj je treba storiti za izhod iz krize. Če želimo tega iskati sami, je potrebno sprejeti pet ukrepov: uravnovežiti javne finance, očistiti bančni sistem slabih terjatev, urediti nepreglednost pri upravljanju z državnim premoženjem ter zagotoviti vzdržnost pokojninskega sistema in prožno varnost na trgu dela. Vlada je sprejela zakon o slovenske državnem holdingu, ki bi bdel nad premoženje države in zatem še zakon o slabi banki, ki bi reševal štiri milijarde globoko luknjo v slovenskih bankah. Oba sta doživela zavrnitev s strani državnega sveta, sindikati pa so vložili zahtevo za razpis referendumov. Vlada je 17. oktobra v državni zbor poslala še predlagane reforme pokojninskega sistema in delovno-pravne zakonodaje. O teh zakonih bo državni zbor razpravljal v novembru, do takrat pa se bodo nadaljevala pogajanja s socialnimi partnerji. Čeprav se o tem ne govori javno, si del sindikatov želi predvsem zamenjavo oblasti, kar so nakazali s pozivom na proteste, še preden so se pogajanja zares začela.

SVETOST PRENAVLA SVET. Takšen je naslov Slomškovega leta, ki se bo končal 26. novembra 2012. Svoj vrh je sicer dosegel 24. septembra, ko je minilo 150 let od smrti blaženega škofa. Priprave nanj so tokrat potekale v molitvenem vzdušju. Na Slomškovem grobu so se verniki devet dni zbirali k molitvi za domovino in čas v katerem živimo; za svetost poklicanih in nove duhovne poklice; za družine in veselje ter odprtost do življenja; za novo evangelizacijo ter blagoslov Slovenskega pastoralnega načrta. Pripravo na praznik so zaznamovali tudi dogodki v krajih, ki jih je v zadnjih tednih zemeljskega življenja obiskal škof Slomšek. V Slovenskem narodnem gledališču (SNG) Maribor so ob 13. obletnici obiska blaženega Janeza Pavla II. v Sloveniji in razglasitvi škofa Slomška za blaženega pripravili akademijo z naslovom 'Čujte, zvoniti'. Dan zatem je bilo slovesno na Ptujski gori ob obletnici zadnjega obiska škofa Slomška na tem milostnem kraju. Slovesnost so pripravili tudi v Rogaški Slatini, kjer stoji zadnja cerkev, ki jo je Slomšek blagoslovil pred svojo smrtjo. Osrednji dogodek jubilejnega leta je bila Slomškova nedelja s praznično sveto mašo na trgu pred mariborsko stolnico. Na pomen praznovanja dogodkov, ki so povezani z blaženim Slomškom, je v posebni izjavi spomnil tudi njegov sedmi naslednik, mariborski nadškof dr. Marjan Turnšek, ko je dejal: „*S slovesno akademijo v mariborskem hramu gledališke umetnosti, na obletni dan Slomškove beatifikacije, poživljamo dolžen spomin na velikega Slovenca – moža kulture, ki je povzdignil 'liko in ceno slovenščine'; pred njegovo stolnico pa se na Slomškovo nedeljo naj v vrhuncu bogoslužnega slavlja v nebeške višave dviga naša hvaležnost za prvega škofa v Mariboru in prvega blaženega v samostojni Sloveniji, da bo njegova priprošnja še naprej naša trdna opora pri iskanju poti nove evangelizacije, katere zavetnik je, in pri osebнем uresničevanju svetosti. Vsem, ki vam blaženi škof Slomšek kaj pomeni, želim lepe praznične dni ob obhajanju 150-letnega spomina na njegovo blaženo smrt!*“

ŠKOF ANTON MAHNIČ NA POTI K OLTARJU.

Svetniški kandidati iz vrst Slovencev se v zadnjih letih hitro množijo. Pred dnevi smo dobili še enega, pobudniki pa so Hrvatje. Krški škof Valter Župan je 8. septembra v zagrebški katedrali objavil začetek postopka za beatifikacijo svojega predhodnika škofa Antona Mahniča, ki je šestindvajset let vodil to otoško škofijo. Postopek so napovedovali že vrsto let; od 2002, ko so njegovo truplo iz Zagreba prepeljali v krško stolnico na Krku, so se nanj tudi pripravljali. Anton Mahnič je bil doma v Kobdílju pri Štánjelu na Krasu. Po končanem bogoslovju je na Dunaju doktoriral iz teologije in nato postal redni profesor v goriškem bogoslovju. Leta 1896 je bil imenovan za škofa na Krku. Tam je ustanovil Staroslovansko akademijo in tiskarno. Po vzoru Rimskega katolíka, ki ga je izdajal v Gorici, je ustanovil Hrvatsko stražo in pozneje še več drugih časopisov. Kot škof je

bil odločen branilec hrvaškega naroda proti italijanski okupaciji in bil zato tudi izgnan. Po hudi bolezni je v sluhu svetosti umrl 14. decembra 1920 v Zagrebu. Njegov življenjepisec Radić je zapisal, da je Mahnič dal Sloveniji veliko, Hrvaški pa vse. Začetek škofijskega postopka so pozdravili tudi v koprski škofiji. Postulator Saša Ilijić, duhovnik krške škofije, pa je tudi Slovence povabil, naj svojega rojaka škofa Mahniča vzamemo za zgled in priprošnjika, ter nas povabil, naj romamo na njegov grob na otok Krk.

NAGRAJEN FILM O PEDRU OPEKI. Na filmskem festivalu ITN v Hollywoodu, ki je potekal v drugi polovici septembra, je nagrado za najboljšega režiserja v kategoriji dokumentarnih filmov dobil Jože Možina za film Pedro Opeka, The Friend of the Poor. Film s slovenskim naslovom Pedro Opeka, dober prijatelj je bil prvič predvajan decembra lani na TV Slovenija in je bil med gledalci izredno dobro sprejet, na Festivalu slovenskega filma v Portorožu pa so ga prezrli. Gre za sto dve minuti dolg dokumentarni portret slovenskega misijonarja, rojenega v Argentini. Pedro Opeka je skupaj s sodelavci v gibanju Akamasoa več kot triindvajset tisoč brezdomcev pripeljal v novo življenje s tem, da jim je zgradil šole, priskrbel zdravstveno oskrbo in zaposlitve ter jim pomagal postaviti lastne domove. Naučil jih je, kako se spopasti z revščino, biti zmeren v potrošnji in pri tem ohraniti okolje najbolj neokrnjeno. Jože Možina bo nagrado prejel na svečani podelitvi januarja 2013 v Los Angelesu.

RASTOČA KNJIGA STIČNA. V Muzeju krščanstva na Slovenskem v Stični so pred tedni odprli stalno razstavo Rastoča knjiga Stična. Ta se je pridružila izvorni pobudi, ki je zaživela na Dolenjskem in ima stalno mesto tudi v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani. Projekt želi seznanjati z bogato duhovno dediščino, ki temelji na knjigi - svojevrstni blagovni znamki Slovenije - in spodbujati bralno kulturo. Cistercijanska opatija v Stični od ustanovitve naprej posveča posebno skrb knjigam, zato je že doslej na nek način sodelovala pri tem. Opatija belih menihov s stišskimi rokopisi, muzejem in razstavami, zeliščarstvom ter drugimi dosežki je za Slovenijo in širši prostor pomembna v duhovnem, znanstvenem in kulturnem pogledu. Poslej jo bo bogatila še stalna razstava, ki bo na enem mestu s prikazom knjig, ki so jih napisali tamkajšnji ali tam rojeni menihi, kulturniki, umetniki, gospodarstveniki in znanstveniki ter so v narodni zgodovini pustile globoko sled, prikazovala bogastvo njenega duhovnega snovanja. Zaradi prostorske omejitve so predpostavili le izbor knjižnih del, razstavo pa bodo vsakoletno dopolnjevali z novimi avtorji in njihovimi knjigami. V Stični, ki želi biti tudi duhovno središče mladih, upajo, da bo se bo ob srečanju z Rastočo knjigo Stična tudi mladina navduševala nad dosežki svojih prednikov in ob njih iskala oporo za svojo življenjsko pot.

50 FESTIVAL NAREČNIH POPEVK.

V mariborski dvorani Tabor je bil 28. septembra jubilejni 50. festival narečnih popevk. Najstarejši glasbeni festival v Sloveniji tokrat ni imel tekmovalnega značaja, saj so se organizatorji odločili za nekakšen slavnostni večer, na katerem je ob spremljavi Big banda RTV Slovenija in vokalnega kvarteta nastopilo več kot sto petdeset glasbenikov. Nastopajoči so obudili spomin na več kot sedemdeset uspešnic minulih desetletij. Prvi glasbeni festival Katedra, na katerem je slavila Lidija Kodrič s pesmijo Moja mala tiha sreča, je bil izveden 17. aprila 1962. Pozneje se je dogodek preimenoval v festival Vesela jesen, zadnji dve desetletji pa je dobil sedanje ime: Festival narečnih popevk.

PLANICA DOBILA NOVI SKAKALNICI.

Potem, ko je dolino pod Poncami vrsto let kazila podrtja Bloudkova velikanka, so 14. oktobra v Planici odprli novi „veliko“ in „srednjo“ skakalnico. Tako smučina kot doskočišče sta prevlečeni s plastiko, zato bodo slovenski skakalci odslej skozi vse leto lahko trenirali doma. Skakalnici sta del novega nordijskega centra Planica, ki bo imel skupaj devet skakalnic, urejen tekaški center in pokrito kilometrsko stezo za tek, ki jo bo mogoče uporabljati vse dni v letu. Dela, med katere sodi tudi povečanje in prenova letalnice bratov Gorišek, naj bi bila končana v letu 2014. Odprtja srednje in velike

skakalnice se je udeležilo dobrih sedem tisoč ljubiteljev smučarskih skokov. Prvi skok je opravil doslej najboljši slovenski smučarski skakalec vseh časov Primož Peterka. V Planico je prišel tudi Jože Šlibar, ki je leta 1961 postavil svetovni rekord v smučarskih poletih. Prireditelji so ob tej priložnosti izpeljali tudi državno prvenstvo na novi Bloudkovi velikanki, ki ga je dobil Jurij Tepež.

ZLATA URŠKA ŽOLNIR.

Letošnje olimpijske igre v Londonu, ki so potekale od 27. julija do 12. avgusta 2012, so Sloveniji prinesle štiri odličja. O dveh smo poročali že v prejšnji številki Misli, zato le povzetek celotnega izkupička. Za najzlahtnejšo - zlato medaljo - je poskrbela judoistka Urška Žolnir. Drugo mesto in z njim srebrno medaljo je v metu kladi-va osvojil Primož Kozmus. Bronasto medaljo sta si v dvojnem dvojcu priveslala veslača Iztok Čop in Luka Špič. Tretji je bil tudi Rajmond Debevec, ki si je prislužil bronasto medaljo v streljanju z malokalibrsko puško.

MOHORIC MLADINSKI SVETOVNI PRVAK.

Slovenski kolesar **Matěj Mohorič** je na mladinskem svetovnem prvenstvu na Nizozemskem 23. septembra 2012 na cestni dirki osvojil naslov mladinskega svetovnega prvaka. Nekaj dni pred tem pa je bil v kromometru drugi in tako postal svetovni podprvak v tej kategoriji.

FRANC in MARIJA CAR
ob praznovanju Marijinega
75. rojstnega dne v Kew.
Čestitamo z najboljšimi
željami! Bog živi!

Otroci so zapeli očetom v Geelongu.

Očetovski dan v Geelongu, 09.09.2012.

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$170: Julka Paulič. **\$100:** Tone & Marija Brne. **\$80:** Štefanija Smole. **\$50:** Vinko & Štefka Laurič, Maria Oppelt-Oppelli, Ivan Prugovski, Urška Dubrovič, Jožef Vučko, Jože Čulek. **\$40:** Elio Simčič. **\$20:** Francka Anžin, Marija Pfister, Jože & Pavla Vohar, Henrik & Ivanka Juriševič. **\$10:** Štefanija Vitez, Renato & Slavka Ivančič, Otto Baligač, Antonia Ahec, Maria Boelčkey, Leopold Igljič, Herman Šarkan. **ZA LAČNE: \$30:** Bruno Pavšič, **ZA g. PEDRA OPEKA: \$500:** N/N. **BOG POVRNI!**

Obisk gospe ministrice Tanye Pliberšek v Ljubljani

Ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu je v ponedeljek, 1. oktobra 2012, na Uradu Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu sprejela avstralsko zvezno ministrico Tanyo Pliberšek.

Tanya Pliberšek je dolgoletna poslanka v zveznem parlamentu in ministrica avstralske zvezne vlade, sicer potomka slovenskih izseljencev.

V pogovorih na Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu je ministrica Ljudmila Novak izrazila zadovoljstvo nad doslej najvišjim obiskom iz Avstralije od slovenske osamosvojitve, še posebej, ker gre za ministrico, ki je po rodu Slovenka in tudi govori slovensko. Njen obisk sodi v vrsto dogodkov, ki pospešeno povezujejo obe državi, pri čemer je na prvem mestu napredek pri uveljavljanju sporazuma o zdravstvenem varstvu v obeh državah. Ministrici sta večji del pogovorov namenili problematiki ohranjanja slovenstva v Avstraliji, saj je mogoče opaziti vidno pešanje slovenskih klubov, šol itd.

Pliberškova, ki je sicer ministrica za zdravje, se je v Sloveniji srečala še s slovenskim ministrom za zdravje Tomažem Gantarjem ter s predsednikom vlade Janezom Janšo, v torek pa jo je sprejel tudi predsednik države dr. Danilo Türk.

Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu

NAGOVOR IN ZAHVALA

gospe ministrice Tanye Pliberšek

Slovenija in Avstralija imata dolgo tradicijo tesnih prijateljskih odnosov.

Avstralija je bila ena prvih držav, ki so priznale slovensko samostojnost leta 1991 (Avstralija je priznala Republiko Slovenijo 16. januarja 1992.) V Avstraliji so si ustvarili dom številni Slovenci. Še več, podatki iz štetja prebivalstva iz leta 2006 kažejo, da je okoli 16.000 Avstralcev izjavilo, da so slovenskega porekla, kar pa je prav gotovo prenizka številka. Ti ljudje so veliko prispevali k avstralskemu načinu življenja.

Družina Lajovic, ki še zmeraj poslovno nastopa v Sloveniji s podjetjem Tuba, je dala prvega avstralskega senatorja slovenskega porekla, Misha Lajovica, ki je bil leta 1975 izvoljen kot poslanec moje domače države New South Wales. In seveda je tu tudi avstralski častni konzul, gospod Viktor Baraga, drugi tak slovenski Avstalec, ki deluje kot vezivo, ki povezuje naša naroda. Slovenci so bistveno prispevali k avstralski umetnosti in športu, ki je v Avstraliji tako popularen. Med

njimi so znane osebe, kot je pesnica, pisateljica in urednica Pavla Gruden in brata nogometaša Tony in Aurelio Vidmar. Seveda pa prispevek večine slovenskih Avstralcev ni tako javno viden, vendar ni zaradi tega nič manj pomemben in dragocen.

Na tisoče Slovencev se je izselilo v Avstralijo po drugi svetovni vojni. Iskali so varnost ter priložnost za delo in zaslužek. Ljudje, kot moji starši, nikoli niso postali slavni, vendar si upam trditi, da so s svojim trdim delom in zavzetostjo, da živijo pošteno in v skladu za zakonom, veliko prispevali k avstralskemu načinu življenja.

Ko so postali avstralski državljani, za kar se je odločila večina slovenskih priseljencev, so podali prisego. Besedilo prisige se je z leti malenkostno spremenilo in se danes glasi:

Od tega trenutka dalje

*prisegam zvestobo Avstraliji in njenim ljudem,
s katerimi si delim demokratična prepričanja,
katerih pravice in svoboščine spoštujem in
katerih zakone bom podpiral in spoštoval.*

Ponosna sem na to, kako dosledno se slovenski Avstralci držijo te prisige.

Prav tako sem ponosna, da živim v državi, ki ne pričakuje od svojih državljanov, da bi se pretvarjali, da so pozabili jezik, običaje in kulturo svojega rojstnega kraja.

Slovenska skupnost v Avstraliji ni velika, a jo povezuje okoli 26 slovenski organizacij razsejanih po Avstraliji, številne cerkve in celo dom za starejše v Melbournu. Slovenci Avstralci se sicer dobro vključujejo v avstralsko skupnost, kljub temu pa ostajajo ponosni na svoj jezik, običaje in kulturo.

In skupaj, v družbi drug drugega, se imamo lepo!

Ponosna sem, da sem Avstralka in hvaležna sem svojim staršem, da so se izselili v državo, ki mi je dala toliko možnosti. Zaradi našega državnega šolskega sistema in našega egalitarnega duha je prva generacija Avstralcev in priseljencev s celega sveta imela možnost, da živijo

življenje, o kakršnem njihovi stari starši niso mogli niti sanjati.

Ponosna sem tudi na svoje slovenske korenine. To je čudovita dežela z bogato kulturo in tradicijo, ki jo z velikim ponosom predstavljam svojim avstralskim prijateljem. (Sem nekakšna samozaposlena slovenska turistična svetovalka!).

Zmeraj se bom počutila povezana s to deželo in zmeraj se bom tu počutila doma, kadarkoli bom obiskala Slovenijo. Trava, gozdovi, ulice, hrana – vse to je domače, ne glede na to, koliko časa sem odsotna. Veseli me, da tudi moja hčerka lahko razvija ljubezen do teh krajev.

Neki Avstrelac libanonskega porekla mi je nekoč rekel, da je ponos na njegovi dve kulturi nekako tako, kot imeti dva otroka. Ko se rodi prvi, si ne moreš predstavljati, da bi kdaj lahko imel tako rad drugega otroka, kot

imaš rad tega prvega; a potem dobiš drugega otroka in spoznaš, da se količina ljubezni v tvojem srcu razširi in zaobjame tudi tega.

Tako je tudi imeti rad dva naroda – ne zmanjšuje ljubezni, ki jo čutiš do svoje domovine, vendar se ponos in topla čustva razširijo in pridružijo še na posojeno domovino.

Tako kot ljubezen mojih staršev do Avstralije ni zmanjšala njihove ljubezni do njihovega rojstnega kraja, tako je ob mojem avstralskem patriotizmu še dovolj prostora za ljubezen do Slovenije.

Zahvaljujem se vam za ta sprejem. Zahvaljujem se Vladi Republike Slovenije za čudovito gostoljubnost in veleposlaniku dr. Milanu Balažicu, ki mi je pomagal pri pripravah na to potovanje.

Connected to my Slovenian roots

My name is Jessica Bassett and I am a third generation Slovenian who has lived in Australia my whole life. I have always had an interest in my Slovenian heritage. I did not grow up with the language, but I obtained my interest in Slovenia from my grandparents, Franc & Marija Stajniko who arrived in Geelong from Slovenia in 1956. They had two children, Frank and Susan who still live in Geelong. I am the eldest daughter of Susan. My grandparents would tell me many stories about Slovenia and of course, my grandmother would cook lots of traditional food. They always expressed a wish for me to one day travel to Slovenia to experience it for myself.

I started going to the Ivan Cankar Slovenian School in Geelong in 2011. My uncle Frank and cousin had been going since 2010, and knowing that I was interested in learning Slovene, asked if I would like to come along. At first it was very challenging and since I live in Melbourne, it could sometimes be a struggle to make to class on Sunday mornings! But I persevered, and with time, I began to slowly learn. I started to attend many events through the Slovenian Club and School, such as lunches, church, school fundraisers and excursions. I even participated in the 'Pako Festa', representing the club in traditional costume. I began to feel more and more connected to my Slovenian roots, but at the same time, I felt like since I had never been to Slovenia and only knowing 'malo' Slovenian, something was missing... I needed to go to Slovenia and become a true 'Slovenka'! I decided that before I turned thirty, I needed to experience living in Slovenia for one year. This would be no easy task as I would be leaving friends, family, a boyfriend, a steady job and all that is familiar to me to go to a country I had never been to, with a language that I had a minimal grasp of, a country experiencing financial downturn, all by myself. But the more I thought about it, the more I wanted to do this, the more I needed to do this. I found that when I told people of my decision, they were very positive, especially the Slovenian Club. I have had so much support from the members of the Geelong Slovenian School committee and the Club, I simply cannot thank them enough. I have been in Slovenia since the 5th of September. I have met my family here and many new friends, I have had lots of traditional food, I have explored, I have learned many new words. I have climbed mountains, figuratively and literally. I am now studying Slovene at the Ljubljana University through the Center for Slovene. Over the next year, whilst I am living and working in Slovenia, I hope to share with Misli readers my journey... it all started at my local Slovenian Club... I shall let you know where I end up next!

Jessica Bassett, Slovenia

Adelaide

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8346 9674; 08 8121 3869
Mobile: 0434 197 097
Email: tretjakj@gmail.com

V nedeljo, 26. avgusta 2012, na svetovni dan izseljencev, smo se tudi v Adelaidi zbrali priseljenci v cerkvi svetega Patrika k **SVETI MAŠI NARODOV**, ki jo je daroval adelaidski nadškof dr. Philip Wilson ob somaševanju izseljenskih duhovnikov. Med pisano množico so bili tudi rojaki iz slovenske skupnosti. Anita Polajzer Gierlach je zastopala našo skupnost - v slovenščini je **prebrala prvo mašno berilo**. Ponosni smo bili nanjo, saj je bila v lepi slovenski narodni noši (**fotografija spodaj**). Pri raznih shodih je vse manj prisotnih narodnih noš iz Evrope, zato je ponos toliko večji. Med Evropejci smo bili zastopani v narodnih nošah samo Poljaki in Slovenci. Hvala, Anita, za sodelovanje! Pri vseh srečanjih pa je vedno več azijskih narodov, največ iz Vietnama, in vedno s svojim pevskim zborom, v katerem so predvsem mladi in ti s čudovitimi glasovi povzdignejo bogoslužje. Evropsko skupnost pa zastopajo največ starejši, mladih Cerkev ne privlači.

Letošnje leto našo skupnost zaznamujejo JUBILEJI. Kar devet zakonskih parov je praznovalo in obnovilo zakonske obljube. Sedem jih je praznovalo v mesecu maju, dva pa v septembru.

10. septembra 2012 sta obhajala **55 let zakona MARIJA in JANEZ RITOC**. Praznovala sta v krogu svojih otrok Irene, Sonje z družinama in Johnom ter vnuki. V naši cerkvi sta po sveti maši prejela papežev blagoslov in seveda nazdravili smo predvsem za zdravje, ki ga v zrelih letih vsi še kako potrebujemo.

21. septembra sta se naši skupini slavljenec pridružila **IVANKA in MARIJO JENKO**, ki sta praznovala **51 let zakona**. Praznovanje v naši skupnosti je bilo 19. septembra ob obisku našega patra provinciala Staneta Zoreta OFM in patra Cirila Božiča OFM OAM iz Melbournu ob priliki bratskega obiska v Adelaidi. Kljub delavniku se nas je kar nekaj zbralo pri dopoldanski sveti maši. Po končani sveti maši je pater provincial Stane jublantom izročil papežev blagoslov in jima čestital ter zaželel še veliko srečnih let zakona. Čestitkam

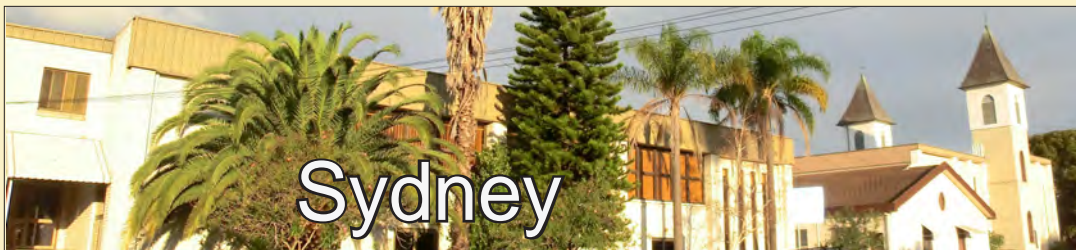
se je pridružil p. Ciril in skupnost, v dvoranci pa smo našim slavljenec nazdravili še na mnoga leta. Ivanka in Marijo sta svoj jubilej praznovala v krogu svoje lepe družine - trije otroci Suzi, Slavko in Frank z družinami in vnukinja z družino in ostali vnuki, ki so kar zares lepa družinska skupnost. Ob tej priliki je nastala lepa družinska slika, ki govori o njihovi povezanosti in neomajni zvestobi in ljubezni do svojih staršev, ki so jim podarili življenje, vero in jih vzgajali v ponosne kristjane. Iskrene čestitke vsem jubilentom v imenu slovenskega verskega središča svete DRUŽINE!

ODŠEL JE

31. avgusta 2012 je v 67 letu starosti je odšel v večnost **RAJKO JELOVČAN**. Rojen je bil leta 1945 v Škofji Loki. V 60-tih je emigriral v Avstralijo in je bil zaposlen pri gradnji ograj na kmetijah. Pogreb je bil 7. septembra 2012 v Simplicity Funerals Morphet Vale. Zapušča ženo, otroke in vnuke. Naj počiva v miru Božjem!

BLIŽA SE MESEC NOVEMBER, ko se posebej spominjamo naših rajnih, jih obiščemo na pokopališču, kjer čakajo vstajenja in prižgemo svečo. Ob petkih v mesecu novembru bomo molili zanje pri sveti maši in ob koncu svete maše bomo zanje zmolili rožni venec. Ker zaradi zdravja ne bom šel na pokopališče, vas vabim, da se udeležite svete maše in molimo zanje v naši cerkvi! **p. Janez**

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

ZAČELI SMO LETO VERE

V letu vere hočemo po navodilu svetega očeta globlje spoznavati in živeti svojo vero, s katero odgovarjamo na Božjo ljubezen. Leto vere je papež Benedikt XVI. odprl 11.10.2012, ob 50-letnici 2. Vatikanskega vesoljnega cerkvenega zbora, in traja do nedelje Kristusa Kralja, 24.11.2013.

»Ljudje se na splošno vse premalo pogovarjamo o svoji veri, o razlogih zanjo, o težavah in veselju, ki ga vera prinaša v naše življenje. (...) Vprašanje, ki bi si ga morali zastaviti, ko gre za našo vero oz. nevero, bi moralo biti zelo osebno: Kako pomemben je Kristus v tvojem življenju, ali je v resnici tvoj sopotnik v vsakdanjem življenju, tovariš na tvoji poti, ali pa je morda tvoj sogovornik samo za izredne priložnosti, recimo, samo za „ta velike praznike“? In še: Ali si pripravljen zanj dati svoje življenje? To pomeni, ali si se zaradi Kristusa pripravljen odreči tudi svojim željam in pričakovanjem, svojemu egoizmu, ugodju? Ali si pripravljen zares stopiti na pot za Kristusom, ki je tudi pot križa? Kajti vse to, glejte, vsebuje v sebi vprašanje, ki ga je v nekem odločilnem trenutku Jezus zastavi svojim učencem: „Kaj pa vi pravite, kdo sem?“ (Mt 16,15)

(mag. Roman Starc, župnik in dekan, Tržič)

PRED NAMI JE...

MERRYLANDS – SV. RAFAEL

Sobota, 20.10., in misijonska nedelja, 21.10.: Po sv. maši si bomo ogledali dokumentarni film o misijonarju Petru Opeki: PEDRO OPEKA, DOBER PRIJATELJ. Režiser filma Jože Možina je za celovečerni film dobil nagrado na filmskem festivalu ITN v Hollywoodu. – V soboto, 20.10., bo sv. maša že ob 5.30 popoldne in po sv. maši ogled filma v dvorani, v nedeljo pa bo sv. maša kot običajno ob 9.30 dopoldne in nato ogled filma.

Četrtek, 1.11.: PRAZNIK VSEH SVETIH: Ob 10.00 dopoldne bo srečanje molitvene skupine kot običajno, molili bomo rožni venec za naše rajne. Praznična sv. maša bo ob 10.30, nato bomo zmolili še en del rožnega venca.

Petek, 2.11.: SPOMIN VERNIH RAJNIH. Ob 9.00 bomo molili rožni venec za naše rajne, sv. maša bo ob 9.30, tej bo sledila druga sv. maša. Zvečer ob 7.00 bo sv. maša kot običajno, pred sv. mašo molitvena ura pred Najsvetejšim.

Nedelja, 4.11.: SV. MAŠA IN MOLITVE ZA RAJNE NA POKOPALIŠČU ROOKWOOD ob 10.00 dopoldne. Sv. maša bo v kapeli Kristusovega vstajenja v Mavzoleju na katoliškem delu pokopališča. Parkirate lahko pred pisarno ali na novem urejenem parkirišču čez cesto. Po sv. maši bo blagoslov grobov. Letos bo blagoslov nekoliko drugačen kakor prejšnja leta, saj je grobov že veliko in tudi vročina ne prizanaša. Vsi pa spoštujemo tišino in zbranost na obeh Božjih njivah.

V PINEGROVE-u bodo molitve za rajne v soboto, 10.11., ob 11.00 dopoldne. (Sobota po naši sv. maši v Rookwoodu!)

Nedelja, 11.11.: ZAHVALNA NEDELJA, sv. maša z ljudskim petjem. Po obhajilu bomo zapeli zahvalno pesem.

Sobota, 17.11. in nedelja, 18.11.: To soboto in nedeljo bomo spet sprejeli rojake iz Melbourne. Igralska družina Kew bo v naši dvorani uprizorila igro Vinca Moederndorferja »Ali bo poroka« v priredbi Drage Gelt in Ljubice Postružin.

Nedelja, 2.12.: 1. ADVENTNA NEDELJA in obisk MIKLAVŽA. Otroci in starši ste povabljeni, da tisto nedeljo skupaj pripravimo prireditev ob koncu sv. maše in se zahvalimo za šolsko leto, ki se izteka. Hkrati vabim vse, ki ste letos prejeli prvo sv. obhajilo ali birmo, da se srečamo pri tej sv. maši. Za sodelovanje se bomo dogovorili po družinski sv. maši, ki bo eno nedeljo prej, na praznik Kristusa Kralja.

Klara in Ivan Brcar s
hčerko sestro Julie Brcar.

DRUŽINSKA SV. MAŠA v angleščini je vsako 4. nedeljo v mesecu, da omogočimo sodelovanje tudi mladim družinam, ki so večinoma angleško govoreče, otrokom in staršem. Le v januarju, ko je še čas počitnic, bo družinska sv. maša odpadla (se pravi, da bo takrat slovenska).

Žal se ta »čas počitnic« (če ga tako imenujem) nekajkrat ponavlja med letom. Obisk mlajše generacije je v zadnjem času zelo upadel pri tej sv. maši, kar je zelo zaskrbljujoče. V zimskem času se je že zgodilo, da mladih skoraj ni bilo, pa so bile zimske počitnice že davno za nami. Pater je zato maševal slovensko. – Razmislimo in naredimo kaj, da se stanje izboljša, saj gre tudi za prihodnost našega občestva!

WOLLONGONG – FIGTREE

Nedelja, 11.11., je ŽEGNANJSKA IN ZAHVALNA NEDELJA, praznovanje zavetnikov vseh svetih. Praznična sv. maša bo ob 5.00 popoldne.

Sv. maše so vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne: 11. in 25.11. ter 9. in 23.12. Čeprav je naslednji dan že sveti večer, bo redna sv. maša tudi 23.12., na 4. adventno nedeljo, ob 5.00 popoldne.

Ponedeljek, 24.12.: **SVETI VEČER: ZGODNJA BOŽIČNA POLNOČNICA OB 8.00 ZVEČER.**

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 21.10., 18.11., 16.12. in na Božič 25.12., vedno ob 6.00 zvečer.

Na misijonsko nedeljo, 21.10., bosta pri sv. maši praznovala svojo biserno poroko – **60-letnico poroke CVETKO in ADA FALEŽ.** Po sv. maši bo večerja na slovensko-avstralskem društvu Triglav Canberra v Philipu, ACT.

V novembru bomo praznovali **ŽEGNANJSKO in ZAHVALNO NEDELJO** 18.11. Za praznik prvakov apostolov nimamo slovenskega bogoslužja v Canberri, obletnica posvetitve cerkve je na 1. adventno nedeljo (cerkev je bila posvečena 27.11.1977), 18.11. pa v bogoslužju Cerkve obhajamo obletnico

posvetitve bazilik sv. Petra in sv. Pavla v Rimu. Zato bo najbolj ustrezen dan za nas tretja nedelja v novembru, ki je včasih predzadnja, včasih zadnja v cerkvenem letu. Naše občestvo v Canberri je še dokaj močno in mislim, da je ta nedelja lepa priložnost za nas, da se Bogu zahvalimo za njegove dobrote in milosti, ki jih prejemo in sami dajemo dan za dnem.

Letos ne bomo imeli posebnih molitev za rajne na pokopališčih, saj marsikateri rojaki že težje hodijo in časovna stiska se tudi pozna. Zato se bomo spomnili naših rajnih pri redni sv. maši v novembru. Lani nas je bilo na Božjih njivah zelo malo, na Gungahlinu v ponedeljek samo trije. Če je volja ljudstva drugačna, se dogovorimo, vendar bodimo tudi resni (enako velja za druga naša občestva).

NEWCASTLE-HAMILTON

KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Božična služba Božja bo na nedeljo svete Družine, 30.12., ob 6.00 zvečer.

V letu 2013 bodo sv. maše: velikonočna na belo nedeljo, 7.4. (g. Edi Sedeščič), 30.6., 29.9. in božična 29.12.2013.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

V pomladnem času smo poromali v Marian Valley, se zbrali na 38. slovenskem-mladinskem koncertu in obhajali sveto mašo z biseromašnikom p. Valerijanom v Whites Hill State College, Camp Hill. Posebne sv. maše na Zlati Obali in Planinki sedaj spomladi ne bo. Patra prosiva rojake, da poskrbite za molitve za rajne pri znamenju Marije Pomagaj na Planinki, ker Vas zaradi obveznosti – bogoslužja v Rookwoodu - oziroma zdravstvenih razlogov ne bova mogla zdajle obiskati v novembru. Na Planinki so srečanja sedaj samo vsako 1. nedeljo v mesecu. **Naslednja služba Božja pri Vas bo božična v januarju: 5.1. ob 4.00 popoldne na Klubu Lipa na Zlati Obali –Gold Coastu in v nedeljo, 6.1., na praznik Gospodovega razglasenja, na Planinki ob 10.30 dopoldne.** Označimo si datume v koledarjih. Pater bo po dogovoru z Vami obiskal bolnike.

PERTH – OSBORNE PARK – SV. KIERAN

Rojaki v Zahodni Avstraliji ste septembra dobili pismo. Žal bomo morali, tako kot lani, spet odpovedati slovensko Božjo službo in obisk patra v Perthu. Letos smo načrtovali obisk in sv. maše nekoliko pozneje, ker je bil p. Valerijan od junija do začetka avgusta v Sloveniji in je ponovil biserno mašo 24.6. v domači Šiški. P. Valerijan bo sedaj zaradi zdravstvenih težav moral na operacijo in bo okreval nekaj tednov, zato moramo obisk preložiti. Priporočava se v molitev in prosiva za razumevanje.

MED NAMI JE (BILO)...

NAŠ BISEROMAŠNIK pater VALERIJAN in spremljevalec FLORJAN AUSER sta se srečno vrnila v Avstralijo iz Slovenije. Pot je pri teh letih že naporna, vendar se je napor obrestoval in tudi poslovni razred, za katerega so zbrali naši velikodušni darovalci, se je obrestoval.

BISERNA MAŠA V CANBERRI:

V nedeljo, 19.8.2012 smo spet obhajali biserno mašo (*fotografija na strani 2*), tokrat pri Sv. Petru in Pavlu v Garran. Somaševala sva samo »ta domača« patra, slavljenec je pridigal sam, zbralo se nas je kar 70. Patra Valerijana je pozdravil Cvetko Falež st., Mateja in Chloe, obe v narodnih nošah, pa sta mu izročili šopek. Večerjo so pripravile naše pridne kuharice na Slovensko-avstralskem društvu Triglav v Philipu, ACT. Predsednik Franc Čulek je patru Valerijanu izročil listino o doživljenjskem članstvu. Za torti je poskrbela Jožica Koštrica, Simon pa je prav tako raztegnil meh.

OČETOVSKI DAN je prav tako privabil veliko članov našega občestva k nedeljskemu bogoslužju, tudi mladih, k nedeljskemu bogoslužju, proslavi v cerkvi in h kosilu v dvorani. Bog povrni otrokom in staršem, ki ste bili res domiselni, našim kuharicam in tistim, ki ste spekli pecivo. Našim očetom pa čestitke!

Na začetku sv. maše nas je pozdravila Mirjam Stariha. V programu so sodelovali še: Judita Bavčar Skubla, Zlatka Pondelak, Daniel Pondelak ml., Noah Skubla, Lauren in Kate Stariha, Richard ml., Matthew in Marcus Slatinšek, Evelyn Slatinšek in Jožko Marinč. Še več lahko preberete v prispevku, ki ga je pripravila naša fotoreporterka Martha Magajna.

V septembru sta nas kratko obiskala NAŠ PROVINCIAL pater STANE ZORE in njegov delegat v Avstraliji p. CIRIL A. BOŽIČ, ki sta nam predstavila stanje Doma Matere Romane v Kew in načrte v prihodnje. Pater provincial je vodil somaševanje v četrtek, 20.9. v Merrylandsu, zbralo se nas je lepo število. Hvala pridnim dušam, ki

Provincial p. Stane Zore, p. Ciril, Mārtha Magajna, Florjan Auser in p. Darko v HASA NSW.

ste poskrbele za prigrizek. PATRU DARKU smo tudi voščili za 45. rojstni dan, ki ga je praznoval v nedeljo (*fotografija spodaj*). Abraham ni več daleč.

P. DARKO je v nedeljo, na svoj rojstni dan, vodil družinsko sv. mašo, nato smo v dvorani zapeli, razrezali in pojedli torto. Časa je bilo bolj malo, ker so slavljenca že čakali Slatinškovi za krst njihovega najmlajšega. Hvala za voščila in molitve!

NA ŽEGNANJSKO NEDELJO smo praznovali zakonske jubileje. Zakonsko zvestobo so obnovili: ŠTEFAN IN ANA ŠERNEK (55 let); ANTON in ANICA KONDA (54 let); IVO in TEJA BAVČAR (52 let); FRANC IN FRANCKA MRAMOR (52 let); FRANC IN VIDA MURKO (50 let); MIRKO in MARIJA GODEC (45 let); BRANKO IN LJUBICA PEZDIRC (45 let); IVAN IN KLARA BRCAR (40 let). Čestitke Vam in še drugim jubilentom.

Mihelca Šušteršič in p. Darko Žnidaršič praznujeta.

38. SLOVENSKEGA – MLADINSKEGA KONCERTA in ROMANJA V MARIAN VALLEY

se nas je udeležilo okrog 45 rojakov iz naših občestev (Sydney, Canberra, Wollongong, Newcastle) in okrog 50 domačih iz Kraljičine dežele. Torej nismo dosti zaostajali za najštevilnejšim občestvom iz sosednje Viktorije (od tam jih je bilo 105), če seštejemo skupaj še naše, le naših občestev je malo več. Največ nas je pripotovalo z avtobusom, ki ga je vozil naš zvesti šofer in še bolj zvesti slovenski rojak Marijan Cesar. Družba 25 vrlih faranov – med njimi tudi veteranov – smo si podelili lepih pet dni v dobri družbi, lepem vremenu in še eni lepi priložnosti, da smo bolj povezani med seboj, od četrтка, 4., do nedelje, 8.10. Morda bo še kdo popisal to naše romanje in popotovanje, da bo še kakšen odmev.

ROMARSKO SV. MAŠO v Marijini dolini je vodil črenšovski župnik Ivan Krajnc, somaševali smo p. Ciril, g. Drago in p. Darko, ki je vodil litanije, ko smo šli v procesiji h kapelici Marije Pomagaj. G. Ivan je blagoslovil nov kip Srca Jezusovega v naši kapeli. Petje je spremljal Andrew Žičkar iz Wollongonga. P. Columba nas je zaradi bolezni samo kratko pozdravil na začetku sv. maše. Nekateri smo si ogledali zanimivo kapelico domorodcev – aboriginov, za katero smo morali kar pošteno stopiti po poti v gozd. Vseh romarjev nas je bilo nad 200.

P. VALERIJAN je zaradi bogoslužja na prvi petek, 5.10., ostal doma, in tudi iz zdravstvenih razlogov se nam je pridružil samo v Brisbanu in na Franciškovno nedeljo, 7.10., vodil tam nedeljsko sveto mašo. Zaradi obrabljenih hrbteničnih vretenc in težav pri hoji čaka sedaj na operacijo in bo okreval nekaj tednov. Bog daj, da bi bilo uspešno in da bi še dolgo opravljal poslanstvo, ki mu ga je dal Gospod!

SV. KRST: JAMES HEINRICH SLATINSEK, Horsley Park, rojen 7.3.2012. Oče Mark Slatinšek, mati Jennifer, r. Stapleton. Botra sta bila Richard in Evelyn Slatinšek. – Merrylands – Sv. Rafael, 23.9.2012.

PRVO SV. OBHAJILO: DANIEL PONDELAK ml., 9, sin Daniela st. in Zlatke, r. Pernek, je prejel prvo sv. obhajilo 17.6.2012 v župniji sv. Janeza Krstnika v Bonnyriggu, NSW.

BENJAMIN L' ESTRANGE, 9, sin Daniela in Brigitte, r. Osolnik, je prejel prvo sv. obhajilo v župniji Corpus Christi v Canberri v nedeljo, 26.8.2012. Prvoobhajanca smo pozdravili pri naši sv. maši v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu, 16.9.2012. Benjamin se je tudi sam prisrčno zahvalil našemu občestvu po svetem obhajilu.

NAŠI POKOJNI

LOJZ LENC je umrl 19.7.2012 v Canberri. Rojen je bil v Kuzmi v Prekmurju leta 1944. Zapušča 5 hčera in 3 vnuke. – Pokopan je bil 25.7.2012. – Hvala Štefanu in Heleni Zadravec za sporočilo.

PAVLA ČUK, r. FORTUNA je umrla v bolnišnici v Wollongongu 30.7.2012. Doma je bila z Govejka nad Idrijo, župnija Ledine, kjer se je rodila 27.6.1917 kot najstarejša od osmih otrok. Poročena je bila z Jožetom Čukom, ki je bil po poklicu komatar in pohišten mizar. Družina je prišla v Avstralijo marca 1960. Pavla zapušča hčer Marto z možem Ericom, hčer Marijo z možem Patrickom, 5 vnukov in 4 pravnike, nečaka Damijana Fortuna, ki živi v Sydneyu, v Sloveniji pa sestro in brata, njuni družini in sorodnike. Pogrebno sv. mašo v naši cerkvi vseh svetih 7.8.2012 je vodil p. Angelo Buffolo, ki je Pavlo tudi obiskal v bolnišnici in ji podelil zakramente. Pavla počiva na pokopališču Lakeside – Kanahooka.

IVAN HOZJAN je umrl v torek, 21.8.2012 zvečer v domu počitka Hypocrates Aged Care v Mayfieldu, NSW. Doma je bil iz Odranec v Prekmurju, kjer se je rodil 19.6.1922. Leta 1946 sta se poročila z Ladislavo – Slavo Antolin. V Avstralijo sta prišla 5.7.1957. Ivan je bil po poklicu železokravec, v Avstraliji je delal v BHP. Družina si je ustvarila svoj nov dom v Wallsendu in bila redno povezana s krajevno župnijo sv. Patrika, kakor tudi z našim slovenskim občestvom, ki se zbira pri sv. mašah v Newcastleu, in tamkajšnjim Slovenskim društvom Tivoli. S Slavico sta januarja 2006 praznovala biserno poroko pri naši sv. maši. Zadnja leta je bolehal. V bolezni je tudi prejel zakramente Cerkve. – Ivan zapušča poleg žene Slavice hčerke Mileno, Cirilo, Lilijano in sinova Marka in Ivana z družinami, 13 vnukov in 17 pravnukov, v Sloveniji pa nečake in nečakinje z družinami. Pogrebno sv. mašo v župnijski cerkvi sv. Patrika v Wallsendu v ponedeljek, 27.8.2012, je vodil domači župnik g. Anthony Brady, letošnji zlatomašnik, ki se je pred kratkim vrnil z dopusta na Irskem, odkoder je doma. Somaševali smo p. Valerijan, p. Darko in g. Edi Sedevčič. Pogreba so se udeležili naši prekmurski rojaki iz Sydneya in domači farani iz Wallsenda. Pogrebni obred in slovenske molitve na pokopališču Sandgate je vodil p. Darko, Marija Ovijač pa je poskrbela za slovensko petje.

BERYLE IRENE SABOTIČ, r. WALLAR je umrla v sredo, 22.8.2012 v bolnišnici Westmead. Luč sveta je zagledala 21.9.1927 v North Sydneyu. Po končanih šolah je delala na železniški postaji – Central Railway Station v Sydneyu., kjer je spoznala svojega moža Ludvika. Poročila sta se 27.7.1950. Beryle je bila po poklicu kuharica in je delala v domu ostarelih do upokojitve. Poleg svojega moža Ludvika zapušča otroke Roberta, Glendo in Kennetha, vnuke Bradleya, Adama, Craiga, Scotta, Natalie, Kym, in Hayleya, pravnike Hannah, Cooperja in Mille ter brata Bobbyja in Neville-a z družinama. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v torek, 28.8.2012. Po pogrebnih molitvah v Pinegrove – West Chapel je bila pokojnica upepeljena.

JAKOB KORNHAUSER je umrl v nedeljo, 26.8.2012 zjutraj v bolnišnici Nepean v Penrithu. Rodil se je 22.7.1937 v Domajincih v župniji Cankova. Mlad fant je po vojni iz Avstrije prišel leta 1957 v Kanado, kjer sta se poročila z Angelo Neumaier. Leta 1966 je prišel v Avstralijo, kjer je že živela njegova sestra Micka. Jakob je bil po poklicu tapetnik. Za našo cerkev je tapeciral sedeže za mašnike v prezbiteriju, pomagal je pri stari cerkvi in pri gradnji naše nove cerkve sv. Rafaela in tudi sicer rad in vsestransko pomagal. Ko je leta 1980 nepričakovano umrla žena Angela, ga je to zelo potrl. Kmalu potem, leta 1982, se je vrnil v Kanado, kjer je živel njegov brat, in tam živel in delal do upokojitve 2003, ko se je vrnil v Avstralijo. Zanj je velikodušno poskrbela Ivica Kustec. Jakob in Ivica sta redno prihajala k sv. maši v našo cerkev sv. Rafaela v Merrylands in potem na Slovensko društvo za nedeljsko kosilo. Nikoli ni šel v avstralsko cerkev. Bil je družaben, prijeten sogovornik in potrpežljiv v svoji bolezni in težavah, ki niso bile majhne. V nedeljo, 22.7., je bil še z nami pri sv. maši in popoldne na Slovenskem društvu na koncertu Helene Blagne in njene družine, in takrat smo Jakobu tudi nazdravili za 75. rojstni dan. V soboto po tem ga je zadela možganska kap. V bolezni je prejel zakramente. Jakob poleg Ivice zapušča sina Štefana, hčer Marijo, 3 vnuke in 1 vnukinjo, brata Vilija in družino v Kanadi ter brata Ludvika in družino v Sloveniji. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 31.8.2012 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Skupaj z ženo Angelo počivata na starem slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

BELA EMBERŠIČ je umrl 15.9.2012 v bolnišnici v Liverpoolu. Doma je bil iz Grada v Prekmurju, kjer se je rodil 3.11.1938. Po poklicu je bil delavec, rad pa je tudi pomagal pri naših delovnih akcijah, pri gradnji Slovenskega društva Sydney in tudi pri gradnji naše slovenske cerkve sv. Rafaela v Merrylandsu. Poročen je bil s Sumol Thamsri, ki je po rodu Tajka. Poleg nje zapušča hčer Caterino z možem Matthewem, vnuka Aydena ter nečakinjo Resie in njeno družino v Avstriji. Hči Marija je umrla pred devetimi leti. Bela je rad daroval za sv. maše za pokojno Marijo in se rad udeleževal bogoslužja in prireditev. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v ponedeljek, 24.9.2012 pri Sv. Rafaelu. Pokopan je na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

MARGARET – GRETA HATEŽIČ je umrla v torek, 25.9.2012 dopoldne doma v Lake Heights. Luč sveta je zagledala 25.1.1944 v Framu pri Mariboru. Družina je živela v Rogozi, oče je bil poštar v Mariboru. Ker se ni

strinjal s tedanjim režimom, so se odpravili v Avstrijo in prišli 2.11.1957 v Avstralijo, najprej v Bonegilo. Margaret in sestra Hedvika sta delali prvih 8 mesecev v Brodfordu, VIC, oče, mati in sestra Štefanija pa so se naselili v Wollongongu, NSW, kjer je oče dobil službo v železarni BHP. Avgusta 1958 sta prišli v Wollongong še Hedvika in Margaret. Margaret je bila poročena z Marijanom Hatežičem. Družina je bila od vsega začetka dejavna v Slovenskem klubu Planica Wollongong, na prireditvah in pri naših slovenskih bogoslužjih v katedrali, v kapeli Villa Maria in kasneje v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju. Margaret je bila dolga leta tajnica Kluba Planica, članica odbora, pri sv. mašah v naši cerkvi je brala berila in prošnje, v velikem tednu pasijon, skrbel je za čiščenje in krašenje naše cerkve in tudi kuhala večerje za patre, ki so prišli maševat v Figtree. Če kdaj ni bilo nikogar, ki bi poskrbel za to ali ono, je poskrbela ona. Skrbela je za klubsko knjižnico in začela urejati arhiv, pred leti se je udeležila seminarja za arhivarje v Sloveniji in bila povezana z našim občestvom pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu in z arhivsko organizacijo HASA NSW. Doma je bila skrbna žena in mati svoji družini, spodbujala je otroke, da so razvijali svoje talente in se tudi naučili slovensko. Ob 25-letnici blagoslova naše cerkve vseh svetih 2008 je izdala knjigo *Srebrni jubilej v zavetju vseh svetnikov*. Kmalu po tem slovenskem praznovanju se je začel njen križev pot bolezni in trpljenja. Margaret poleg moža Marijana zapušča hčerki Vesno in Margaret, sina Filipa z ženo Kelly, vnuke Lyric, Ryderja in Harper, sestro Hedviko z možem Ivanom v Wollongongu, sestro Štefanijo z možem Adrianom na Tasmaniji, nečake Blanko, Seana in Lauro, v Sloveniji pa sestrične in bratrance. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 28.9.2012, v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju, ki je bila polna do zadnjega kotička. Pri sv. maši so zapeli hči Vesna in prijatelji Anthony Pasquill (organist), Dymrna Paterson, Sara Watts, Jan Borrie, Mariese Shallard in Ian Davies. Mami sta v slovo spregovorili hči Margaret in predsednik Ivan Rudolf, nakar so otroci Vesna, Filip in Margaret ter vnuka Lyric in Ryder zapeli in zaigrali pesem Po jezeru bliz Triglava, ki smo jo poprijeli tudi skupaj, med petjem nobeno oko ni ostalo suho. Margaret počiva na starem pokopališču v Wollongongu – Coniston.

ALOJZ KOCIJANČIČ je umrl nenadoma 25.9.2012 v Rydu, NSW. Luč sveta je zagledal v Šlovrencu v Goriških Brdih kot drugi od treh fantov. Lojze je, kakor mnogi naši rojaki, prav tako odšel od doma za boljšim kosom kruha, najprej v Italijo in odtod v Avstralijo. Leta 1966 sta se poročila z Vero Butinar in si ustvarila družino in dom v Rydu. Alojz je bil po poklicu mizar, sicer pa skrben mož, oče, nono. Bil je zelo družaben, vedno je rad priskočil na pomoč in imel je veliko prijateljev in znancev, največ med balinarji. Rad je prihajal na Slovensko društvo in na Klub Triglav, še v nedeljo pred smrtjo je balinal na Društvu. Alojz zapušča ženo Vero, hčer Evo, vnukinjo Ashley ter nečake in sorodnike v Sloveniji in Avstraliji. Brata Stanko, ki je živel v Avstraliji, in Jožko, ki je živel doma v Sloveniji, sta že pokojna. – Pogrebno sv. mašo za Alojza smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v torek, 2.10.2012, naša

Margaret - Greta Hatežič in p. Darko.

cerkev je bila polna rojakov in prijateljev. Pokojnemu sta spregovorila v slovo hči Eva in predsednik Slovenskega društva Sydney Štefan Šernek. Po pogrebnih molitvah v kapeli Mother of Mercy v Rookwoodu je bil pokojnik upepeljen.

JOŽE TOMŠIČ je umrl v bolnišnici Westmead v petek, 28.9.2012 popoldne. Rojen je bil v Koritnicah v župniji Knežak 14.3.1934. Po poklicu je bil pleskar. Tudi on je pomagal pri gradnji naše cerkve sv. Rafaela in pri raznih delih, prepleskal je oba zvonika. Jože je bil poročen z Danico, rojeno Štejber. Poleg žene zapušča sina Ivana z ženo Thereso, hčer Esther z možem Stratosom, vnuki Nathana, Jodee in Emmo, svakinji Marto in Marijo in njeni družini ter sestrično Ivanko Žele in družino (vsi živijo v Avstraliji), v Sloveniji pa zapušča sestro Marijo in družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v torek, 9.10.2012. Pokopan je na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

MARIJAN AHAČIČ je umrl nenadoma v Kensingtonu, NSW, v soboto, 29.9.2012. Rojen je bil v Tržiču 11.2.1937. V Avstralijo je prišel že leta 1956 in delal najprej v Snowy Mountains, nato je prišel v Sydney in živel v Kensingtonu. Po poklicu je bil slikopleskar. Zapušča partnerko Jacqueline in hčer Karyn, v Sloveniji pa brata Antona in njegovo družino. Bil je družaben mož, priljubljen med svojimi najdražjimi in prijatelji, vendar med našimi slovenskimi rojaki skoraj nepoznan, kot je še marsikdo. K pogrebnemu obredu v petek, 12.10., v Eastern Suburb Crematorium – South Chapel, se je zbralo veliko prijateljev

in znancev. Pogreb je vodil p. Darko, tudi sam tržiški rojak. Trije prijatelji, dva od teh sta nekdanja sodelavca v Snowyju, doma iz Avstrije, so mu spregovorili v slovo. Nato je bil pokojnik upepeljen. **p. Darko in p. Valerijan**

Na rožnovensko in Franciškovsko nedeljo sta bila oba naša patra, p. Darko in p. Valerijan, zaradi mladinskega koncerta v Brisbanu odsotna. Nadomeščal ju je **novi župnik v krajevni župniji sv. Marjete Alakok v Merrylandsu, pater Albert Wasniowski**, pavlinec, ki je bil do pred

kratkim vodja pavlinskega samostana v Penrose Parku, romarskem kraju, kjer stoji med številnimi kapelicami tudi slovenska kapelica in kamor iz slovenski župnije pogosto potujemo na romarski obisk.

Pater Albert je večino svete maše bral v slovenščini, čeprav včasih s prijetnim poljskim naglasom, pridigo in preostalo pa je povedal v angleškem jeziku, počasi in razločno, tako da smo se brez težav razumeli. Po sv. maši se nam je za krajši čas pridružil pri skodelici kave, domačem pecivu in pogovoru v dvorani, preden je pohitel preko ceste v svojo domačo cerkev, kjer so ga že čakali svatje z ženinom in nevesto za poročni obred. **Martha Magajna**

ZAHVALA

Ob slovesu **ROMANA VITEZA** se želimo zahvaliti vsem, ki ste ga spremljali na njegovi zadnji poti. Hvala p. Cirilu, pevcem pevskega zbora Planinka za petje v cerkvi ter ob grobu, predsedniku in članom kluba Jadran, gospodinjam, ki so na Jadranu pripravile sedmino, ter vsem, ki ste nam izrekli sožalje.

**žena Zlata, sin Eddy
in hčerka Tania z družinama.**

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Arhiv Misli: Naslovnica zgoraj. Marija Anžič: naslovnica spodaj, 2,4,21,22,25,26,27,28, 35,36,37,40,50,51,52. Martha Magajna: stran 2,16,17,20,32,33,34. Pater Janez: stran 2,14. Pater Darko: stran 2,19,52. Janez Černe: 2,23,28. Pater Ciril: 7,14,15,17. Urad RS: 10. Jessica Bassett: 2. Irena Jernej: 30. Štefan Šernek: 31. Marija Iskra: 39. Florjan Auser: 49. Družina Petelin: 51.
HVALA VSEM SODELAVCEM!

60 let - Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - 60 let

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Zorka Černjak, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Marija Grosman, Danijela Hliš, Marija Iskra, Irena Jernej, Lenti Lenko OAM, Martha Magajna, Anica Markič, Ivan Rudolf, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2013** je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 100 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

IZ KRALJIČINE DEŽELE - Queensland

Mirko Cuderman

VELIČASTNO SLAVJE v naši Kraljičini deželi v začetku letošnjega oktobra je bil pravi **SLOVENSKI FESTIVAL**. Lepa so bila srečanja rojakov, obenem pa smo združili tri slovesnosti skupaj. Rojaki iz Melbournu so se srečali s sorojaki na klubu Lipa na Gold Coastu že v torek, 2. oktobra, ter na društvu Planinka v sredo, 3. oktobra 2012. Za izredno gostoljubje na obeh društvih se rojaki iz Viktorije zahvaljujejo podpredsedniku Lipe Karlu Knapu in predsedniku Planinke Tonetu Brožiču ter njunima odboroma in članom za izredno gostoljubje. V petek, 5. oktobra 2012, smo poromali v Marian Valley na praznovanje tretje obletnice blagoslovitve naše kapelice Marije Pomagaj. Navzočih nas je bilo več kot 200 slovenskih romarjev iz vse Avstralije in štirje naši duhovniki, ki so vodili slovesno bogoslužje. V soboto, 6. oktobra, smo priredili že tradicionalni 38. slovenski mladinski koncert v Brisbanu pod pokroviteljstvom slovenskih verskih in kulturnih središč v Avstraliji. Glavno breme priprav in izvedbe sta prevzela na svoje rame Irena Jernej iz Brisbana in Florjan Auser, direktor Slovenian Media House iz Sydneya, ki je tudi član Sveta Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. Oba sta žrtvovala veliko svojih moči za uspeh koncerta. V nedeljo smo sklenili praznovanje z biserno mašo patra Valerijana in se ob koncu tudi obema, Ireni in Florjanu ter njunim mnogim sodelavcem, prisrčno zahvalili. Posebna zahvala gre tudi Janezu Černetu iz Canberre za fotografiranje ter Adrianu Vatovcu iz Adelaide za snemanje. Adrian ima na stišičišču avstralskih Slovencev na naslovu: <http://www.glasslovenije.com.au> naslov svojega YOUTUBE SLO / AUS CHANEL. Internetni naslov je: <http://www.youtube.com/user/SloAusChanenel1>.

Vsi ti dnevi so bili do sedaj največja slovenska prireditve v Queenslandu, ki je vključila rojake iz vse avstralske Slovenije na verskem, kulturnem in družabnem področju.

p. Ciril

Mirko Cuderman

ROMANJE V MARIAN VALLEY

Najprej bi Vam poročal o romanju v Marijino dolino. Že lepo in sončno vreme zjutraj nam je obetalo lep, prazničen dan. Prostorno svetišče v Marijini dolini smo Slovenci ta dan tako rekoč spremenili v slovensko svetišče.

Romanje smo začeli z molitvijo rožnega venca. Medtem so začeli prihajati rojaki s svojimi avti, nato

še romarji z avtobusi: dva avtobusa iz Melbournu in eden iz Sydneya, na katerem so bili tudi romarji iz Canberre, Wollongonga in Adelaide.

Pater Columba, predstojnik pavlincev, ki upravljajo to svetišče, nam je vsem želel dobrodošlico in nas opozoril, da je ta kraj miru in molitve tudi kraj za slovenske romarje, kjer naj se počutimo domače ob varstvu nebeške Matere. Pater Ciril se mu je zahvalil za dobrodošlico in predstavil spored. Nato nas je pater Darko z vstopno pesmijo *Lepa si, lepa si, roža Marija* vpeljal v bogoslužje. Somaševanje je vodil župnik župnije Črenšovci g. Ivan Krajnc, ki je še posebej povezan z našo kapelico, saj nas je prav on pred štirimi leti ob obisku Marijine doline navdušil, naj mislimo na svojo kapelico. To zamisel so si posebno vzeli k srcu prekmurski rojaki na Gold Coastu z gradbenikom Jožetom Gjerekom, ki je to zamisel s pomočjo še drugih navdušenih rojakov tudi uresničil. Gospod Ivan Kranjc nam je v pridigi lepo govoril o pomenu vzgoje, kulture in vere, ki smo

Člani slovenskega društva Jadran iz Melbournu so nam ob koncu maše ganljivo zapeli Kočansko himno Marija s Fabške Gore in pesem Marija, nebeška Kraljica.

**Hvala Mojci Cvetković in družini
za slovensko vodo Costella!**

jo prinesli iz naše rodne domovine. Posebno je poučna misel oziroma modrost bl. Antona Martina Slomška, ki nam v tem primeru pove veliko: »Ako izgubimo veliko materialno bogastvo, utrpimo veliko škodo. Ako izgubimo zdravje, utrpimo še večjo škodo. Ako izgubimo vero, pa izgubimo vse...« Gospod Ivan nam je lepo predstavil dejstva, ki nam dajo misliti. Spregovoril nam je tudi prof. dr. Drago Ocvirk, ki se je vračal s Salomonovih otokov in je prišel med nas, da se nam je zahvalil za pomoč, ki jo avstralski Slovenci nudimo tamkajšnjemu misijonu. Člani slovenskega društva Jadran iz Melbournu so nam ob koncu maše ganljivo zapeli Kočansko himno Marija s Fabške Gore in pesem Marija, nebeška Kraljica.

Po sveti maši smo šli v procesiji k naši kapelici. Pater Darko je vodil pete litanije z odpevi, ki so nekaj posebnega – res slovenske in ganljive za marsikoga, saj so takšna bogoslužja tukaj zelo redka. Pater Darko ima dar petja in po njegovi zaslugi smo deležni lepega cerkvenega in narodnega petja.

Po končani slovesnosti so nam Jože in Marta Gjerek in naše gospodinje pripravili dobro kosilo. Pri obedu smo se spet srečali med seboj in stari prijatelji obnovili vezi, saj se nekateri morda

nismo videli več desetletij. Med kosilom smo zbrali denarno nabirko za misijon na Salomonovih otokih. Naša Marijina kapelica je res lepa, posebno sedaj, ko ima steklena vrata in nove steklene police za svečke. Jože Gjerek je romarjem preskrbel še novo klopco,

da ima romar v lepem vrtu pred kapelico pravi mir in sožitje z Bogom v prelepi naravi. Jože in Marta sta povabila in poskrbela za gosta, g. Ivana Krajnca, ki se je v tednu slovenskega festivala mudil med nami.

38. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT V BRISBANU

Naslednji dan, **v soboto, 6. oktobra 2012**, smo Slovenci iz vse Avstralije za dva dni popolnoma osvojili veliko dvorano državne gimnazije v Whites Hill State College v Brisbanu. V lepo okrašeni dvorani nas je pozdravil **napis gesla 38. slovenskega mladinskega koncerta: »Božja ljubezen je pesem – pesem je mladost!«** – **»God's Love Song – Keeps You Young at Heart!«**. Koncert je v pozdravnem nagovoru lepo poživil veleposlanik Republike Slovenije v Avstraliji, njegova ekscelenca dr. Milan Balažič. Predstavil nam je malo knjižico Mohorjeve družbe iz leta 1899 z naslovom *Avstralija in nje otoki*. To je bil res posrečen uvod, kjer nam takratni pisec knjižice, profesor Ivan Vrhovec, predstavi Avstralijo v času 19. stoletja, ko je bila še angleška kolonija, torej par let, predno je postala samostojna država v Commonwealthu. Domačini so bili takrat še prikazani kot ljudožerci. Zanimiva je primerjava Avstralije med takrat in danes. Brisbane je bil takrat le kot velika vas..., Sydney in Melbourne pa sta bila že pomembni mesti.

Organizacijo in pripravo mladinskega koncerta je lepo izpeljala koordinatorka Irena Jernej ob veliki pomoči g. Florjana Auserja, ki je prevzel nase zamisel in izdelal celotno grafično podobo sobotnega koncerta in nedeljske biserne maše p. Valerijana. Dragocena je bila seveda pomoč mnogih, saj le tako se lahko izpelje zahteven projekt. Irena Jernej in Igor Vrhovšek sta povezovala program.

Na koncertu so nastopili:

- 1. Frances Johnson Urbas**, predsednica Slovenskega društva Melbourne, je deklamirala pesem pokojnega patra Bazilija Valentina OFM: *Via Vitae Meae - Pot mojega življenja*. To je bil naš spomin nanj ob 15. obletnici njegove smrti (umrl 26.07.1997).
- 2. Marcus Bogovič** iz Melbourne je na klasično kitaro zaigral skladbo *Asturias*.

- 3. Julie Kure Bogovič** iz Melbourne je deklamirala pesem, ki jo je sestavil p. Bazilij Novomašniku p. Valerijanu Jenku OFM leta 1952. To pa je bila naša čestitka biseromašniku p. Valerijanu.

- 4. Adrian Vatovec** iz Adelaide nam je na klavirju zaigral lastno instrumentalno skladbo *»Šiška«*, ki jo je napisal ob biserni maši p. Valerijana 24.6. letos v Šiški in skladbo *Na koncertu*. Adrian se je udeležil mednarodne Avsenikove glasbene delavnice v Begunjah na Gorenjskem in tudi slavja p. Valerijana v Šiški.

- 5. Mali Lukas Sušec** iz Brisbane je lepo zapel: *Petelinček je na goro šel* in *Šmentana muha*.

Irena Jernej nam je deklamirala: *Daleč si, Koroška moja* in prebrala zapis *Cranky Old man*.

- 6. Oskar Urbas** iz Canberre je na trobento zaigral Avsenikovo polko *Na avtocesti* in na klavirju skladbo *Doctor Gradus ad Parnassum*.

- 7. Otroci Slomškove šole iz Kew** so izvrstno zaigrali kratek skeč *Nekaj za smeh* iz družinskega življenja. Prijetno smo se nasmejali ob domiselnih prigodah mladih staršev, ki bi šla rada zvečer vsak v svojo družbo, pa morata poskrbeti še za svoja majhna otroka, da zaspita. Prav lovska je pa tista, ko ju da oče – dojenčka – lutki – v peč (posebej izdelana škatla), da sta na toplem in ko se starša vrmeta, zlezeta ven že velika punčka in fantek. Kako bi bilo dejansko v praksi, je pa drugo vprašanje.

- 8. Omen Gabrijel Plajnšek** z Gold Coasta je zapel dve znani Kekčevi pesmi iz filma Srečno, Kekec: *Kdor vesele pesmi poje* in *Kaj mi poje ptičica?*

- 9. Amelia Miklavec** iz Melbourne je na klavirju z izredno sposobnostjo zaigrala *Canon*.

- 10. Ashley Horvat** iz Adelaide je na harmoniko zaigrala *Midnight Waltz* in znano Avsenikovo *Tam, kjer murke cveto*.

- 11. Igor Vrhovšek** iz Brisbane je zapel Slomškovo pesem – ponarodelo *En hribček bom kupil* in znano avstralsko pesem *Waltzing Matilda*. **Na harmoniki ga je spremljal Adrian Vatovec**, ki je prvič igral to znano Slomškovo pesem o priljubljenem vinskem hribčku.

- 12. Christina Pase** iz Melbourne je umetnica na violini - zaigrala je *A Grateful Waltz*.

- 13. Simon in Mateja Koštrica** iz Canberre sta zaigrala in zapela *venček slovenskih narodnih polk in valčkov*.

PO ODMORU so se zbrali na odru predstavniki slovenskih organizacij in skupnosti. Pater Ciril in p. Darko sta predstavila vse navzoče. Predsednik slovenskega društva Planinka Tone Brožič in podpredsednik kluba Lipa z Gold Coasta Karel Knap sta izročila pozdrave, g. Danilo Kresevič je prinesel pozdrave iz Adelaide. Sporočili so tudi pozdrave tistih, ki so se opravičili. Kljub temu, da niso bili vsi navzoči, je bil to zgodovinski dogodek, da so bili zbrani skupaj tudi tako mnogi predstavniki slovenskega življenja v Avstraliji.

14. Metuljčki, otroška folklorna skupina Slomškove šole Kew iz Melbournea nadaljuje tradicijo starejših vrstnikov folklorne skupine Iskra. Nasmejani in v lepih novih narodnih nošah so ob vodstvu učiteljice mag. Julie Kure Bogovič veselo zaplesali *venček folklornih plesov*.

15. Kiri Štular iz Brisbana je na violino zaigrala pesmi *Old Brown Jug in Travnički so že zeleni*.

16. Isabella Ambrose in Katrina Vesala iz Brisbana sta na godalih zaigrali skladbo še vedno priljubljenih Beatlov *Eleanor Rigby* in *By Jet Plane*.

17. Amelia Miklavc in Natalie Bratina iz Melbournea sta živahno zapeli in zaigrali pesem *Hole in the Bucket*.

18. Pater Darko Žnidaršič iz Sydneya, **Irena Jernej** iz Brisbana in **Adrian Vatovec** iz Adelaide so zapeli staro, priljubljeno Avsenikovo skladbo *Klic z gora* (besedilo: Zvonko Čemažar), ki je že srečala Abrahama in nekaj čez, Irena in Adrian sta ga tudi že srečala, pater Darko ga bo čez pet let. Adrian je to Avsenikovo skladbo igral prvič. - P. Darko in Adrian sta zapela še avtorsko skladbo **25. junij**, ki jo je harmonikar uglasbil lani za 20-letnico samostojne Slovenije, besedilo pa je napisal adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Irena je pomagala pri odpevu.

Pevski zbor Južne zvezde iz Sydneya: Carmen M. Austin, Danica Grželj, Perina Keen in Danica Šajn so zapele pesmi *Šumijo gozdovi domači, Beli cvet in valček Borisa Kovačiča Moja dežela* (besedilo Gregor Strniša).

19. Naomi Li – iz Brisbana je zaigrala na klavirju skladbi *A Chorid Frolic* in *Stepping Stones*.

20. Andrew Žičkar je letos edini nastopajoči iz Wollongonga. Na harmoniko je zaigral in občuteno zapel pesmi *Edelweiss* in *Dan ljubezni*.

21. Urška Arnautovska iz Brisbana pleše jazz balet. Zaplesala je ob skladbi skupine Muff *Naj sije v očeh*.

22. Danica Šajn in Carmen Austin iz Sydneya sta zapeli še popevko *Sirota*, s katero se je pred

več kot 40 leti predstavila Majda Sepe na Slovenski popevki.

23. Jožica, Simon in Mateja Koštrica iz Canberre so zaigrali in zapeli skladbo mladega ansambla Roka Žlindre *Krog življenja*. Besedilo zanjo je napisal Matjaž Vrh iz Novega mesta, glasbo pa Rok Žlindra, ki je doma iz Žimaric pri Sodražici. Ansambel deluje sedem let.

FINALE KONCERTA: Ob sklepu koncerta se je voditelj slovenskega misijona v Sydneyu p. Darko Žnidaršič zahvalil organizatorjem, nastopajočim, sodelujočim v pripravi in izvedbi koncerta ter ekipi v kuhinji in za barom ter vsem navzočim – tudi v imenu častnega generalnega konzula RS Alfreda Brežnika AM, ki se je opravičil zaradi bolezni. Pater Ciril pa je še posebej izpostavil delo koordinatorke koncerta Irene Jernej iz Brisbana ter delo Florjana Auserja – direktorja Slovenian Media House iz Sydneya in člana Sveta Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu za njegov neprecenljiv doprinos koncertu: zamisel, idejo, geslo, grafično podobo, tisk, program, snemanje in tudi njegovo delo ob biserni maši p. Valerijana in njegovo spremstvo v Slovenijo ter skrb za patra tukaj. Vsi nastopajoči pa so s pesmijo in koreografijo zapeli na odru venček narodnih. Petje je vodil p. Darko, na harmoniko je igral Simon Koštrica, otroci pa so s posameznimi črkami prihajali na oder in sestavili besedo **SLO KONCERT 2012**. Sklepni venček narodnih sta sestavila in koreografijo zamislila Irena Jernej in Florjan Auser. Priznanja pa so bila podeljena v nedeljo po maši.

Častni gostje so bili: veleposlanik RS v Avstraliji dr. Milan Balažič s soprogo Nino Krajnik, dr. Drago K. Ocvirk CM; g. Ivan Krajnc - župnik v Črenšovcih; hrvaški duhovnik v Brisbanu p. Nikica Zlatunić OFM ter predsedniki in predstavniki slovenskih društev in ustanov. Sledila je večerja in srečanje z nastopajočimi. Hvaležni smo vsakemu udeležencu za obisk, nastop in trud, ki so ga vložili za koncert. Naj spomnim, da je bil tridnevni slovenski festival za nas v Kraljičini deželi zgodovinski dogodek, saj nas še nikoli prej ni bilo tako veliko Slovencev iz vse Avstralije zbranih skupaj tukaj v naši Kraljičini deželi. Pater Ciril je malce zaskrbljen dodal, da se bomo težko še kdaj v Brisbanu zbrali v tako velikem številu, kot smo se sedaj.

Res je bilo lepo videti tako veselo družbo skupaj - vsi pa smo si veseli obljubili, da se spet vidimo, če nam Bog da.

“God’s love song - keeps you young at heart”

Slovenski mladinski koncert, Brisbane 2012

Irena Jernej in Igor Vrhovšek sta povezovala program.

Jožica, Mateja in Simon Koštrica

Carmen M. Austin in Danica Šajn.

Snemalec in fotograf Janež Černe.

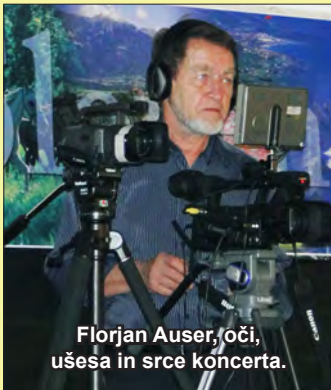
Pozdrav Taye May.

Urška Arnautovska

Danica Šajn

Florjan Auser, oči, ušesa in srce koncerta.

Veleposlanik RS v Canberri dr. Milan Balžič.

Metuljčki, otroška folklorna skupina Slomškove šole Kew iz Melbourn.

Sponzorji koncerta:
 Urad Vlade RS
 za Slovence po svetu in
 zamejstvu, Slovensko
 avstralsko društvo Canberra,
 Royal Guardian, Slovensko
 društvo Sydney, Emona
 Instruments, Education Pty.
 Ltd., Sydney, Budget Rent a
 Car Slovenija, Triglav Pan-
 thers Sydney, Sunexpress
 Travel - Prijatelji, Slovenian
 Media House Sydney
www.glasslovenije.com.au

Predstavniki slovenskih organizacij in skupnosti z Metuljčki, otroško folklorno skupino Slomškove šole Kew iz Melbourn.

Pevski zbor Južne zvezde: Danica Grželj, Carmen M. Austin, Danica Šajn, Perina Keen, na violino sta jih spremljali Isabella Ambrose in Katrina Vesala.

Igor Vrhovšek in Irena Jernej.

Otroci Slomškove šole: Amelia Miklavec, Marcus Bogovic in Christina Pase.

Marcus Bogovic in Natalie Pase.

Amelia Miklavec

Ash

Otroci Slomškove šole

Igor Vrhovšek, s harmoniko ga je spremljal Adrian Vatovec.

Christina Pase

Metuljčki, otroška folklorna skupina Slomškove šole v Kew, Melbourne.

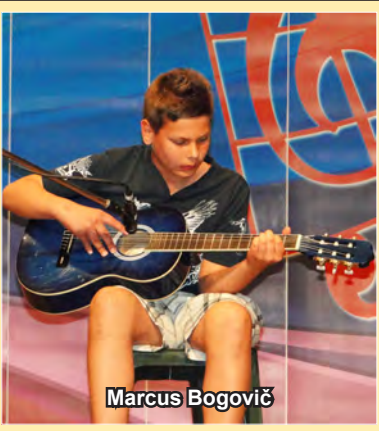
Amelia Miklavec in Natalie Bratina

“Božja ljubezen je pesem - pesem je mla

Johnson Urbas

Marcus Bogovič

Julie Kure Bogovič

Omen Gabrielj Plajnsšek

Adrian Vatovec

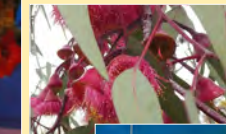
ley Horvat

Oskar Urbas

Lukas Sušec

Oskar Urbas

Mateja in Simon Koštrica.

Kiri Štular

Isabella Ambrose in Katrina Vesala.

Irena Jernej, p. Darko Žnidaršič in Adrian Vatovec.

Naomi Li

Andrew Žičkar

adost.”

Bralke pri sveti maši v nedeljo, v Brisbanu.

Po sveti maši v Brisbanu, v nedeljo, 07.10.2012.

Tone Brožič

Karel Knap

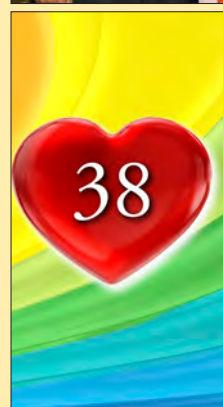
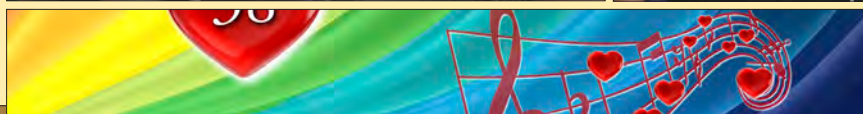

Danilo Kresevič

Utrinki s koncerta

Glavni kuhar
Michael Gorey.

BISERNA MAŠA patra VALERIJANA

Naslednji dan, v nedeljo, 7. oktobra 2012, smo obhajali sv. mašo v dvorani, kjer smo dan prej priredili koncert. Pater Valerijan je ponovil svojo biserno mašo in tako sklenil letošnja praznovanja jubileja – »biserno ogrlico«, kot je pomenljivo dejala Irena Jernej (*fotografija levo*). Pater Valerijan je zelo priljubljen v naši skupnosti. V Brisbanu smo bili prvi, ki smo praznovali patrovo biserno mašo na društvu Planinka in prav tako smo v Brisbanu sklenili omenjeno ogrlico. Oder v dvorani je g. Florjan Auser posebej na novo okrasil tudi s kulisami, ki jih je izdelal že letos maja za glavno slovesnost v Merrylandsu - Sydneyu, 20. maja. Somaševali so še gospod Ivan Krajnc, pater Ciril in pater Darko. Po maši nam je pater Darko zapel še nekaj lepih narodnih pesmi in že je bilo pripravljeno kosilo. Kmalu smo se morali posloviti, nekateri so morali na avtobuse, drugi na letališče in naprej domov. Vsakdo pa je imel lepe spomine na tridnevne slovesnosti. Obljubili smo si, da se drugo leto vidimo v Canberri. Glavno mesto Avstralije se pripravlja na praznovanje svoje 100-letnice, ki bo naslednje leto, in naš 39. slovenski mladinski koncert bo takrat prinesel našemu glavnemu mestu tudi slovenske pozdrave.

NAŠI POKOJNI IZ QUEENSLANDA

V zadnjem obdobju so nas zapustili:

ANDREJ ŠPILAR je umrl 31. julija 2012. V Avstralijo je prišel že leta 1954. Najprej je delal na projektu Snowy Mountains, nato je sekal sladkorno trstiko v severnem Queenslandu. Andrejeva zadnja služba, ki jo opravljal več kot 30 let, je bila v Mount Isi. Rojen je bil 4. septembra 1935 v Kalu na Primorskem. Po upokojitvi se je naselil v Brisbanu. Leta 1983 se je na Filipinih poročil s Teresito. Rad je obiskoval društvene prireditve. Zapušča sina arhitekta Andrewa, vdovo Teresito ter sestro in nečaka v Sloveniji. Pogrebno sveto mašo zanj je opravil tamkajšni župnik Fr. Dan Carrol. Pokopan je v Centenary Memorial Gardens.

MARIJA KOLEDNIK, rojena MESARIČ je bila rojena 20. avgusta 1927 v Ormožu. V Avstralijo je prišla kot begunka že julija 1958 na ladji Fairstar. Najprej je živela v Warrawongu, NSW, nato v Melbourne in leta 1991 sta se možem Adolfom priselila v Queensland. Po moževi smrti je živela na Gold Coastu. Marija je bila priljubljena v slovenski družbi, ki sta jo s pokojnim Adolfom rada obiskovala. Marija je bila verna in dobra do vseh, ko so jo poznali. Dokler je mogla, je redno obiskovala slovenske službe Božje. Zadnje čase je zanj skrbela Vahova družina. Umrla je 15. septembra 2012. Pogrebno mašo za pokojno Marijo je 21. septembra opravil župnik Fr. Rafal Rucinski v cerkvi svete Brigite v Nerangu. Pokojnica je bila upepeljena. Skupaj z Adolfom počivata v Allambe Memorial Parku. Zapušča še svaka Ivana Cvetka, nečaka Alexa, nečakinji Marto in Heleno Cvetko, vnuke in vnučke ter sestre Tereziko in Katico v Sloveniji.

Na njenem pogrebu smo spoznali tudi njeno vnukinjo Frances Johnson Urbas, predsednico Slovenskega društva Melbourne.

ADOLF PETEK je bil rojen v času vojne, 16. decembra 1941, v Gradcu. Družina se je po dveh letih vrnila v Slovenijo v okolico Maribora. Z bratom Antonom in bratrancem Francem so pobegnili iz Jugoslavije in leta 1966 so prišli skupaj na ladji Angelina Lauro v Melbourne. Leta 1973 se je v Brisbanu poročil z nevesto s Tajske, ki mu je rodila hčerko Tanio in Melisso. S Tajske je pripeljal še mlade ožje sorodnike njegove žene. Bil je skrben oče številne družine. Vsem je preskrbel službe in sedaj so že poročeni in imajo svoje družine. Po poklicu je bil vodni inštalater – plumber. Hčerka Tanja mu je v poslovnem govoru izrazila globoko hvaležnost za dobro krščansko vzgojo in vso skrb in ljubezen, ki jo je izkazoval svoji družini. V pogovoru sem opazil veliko hvaležnost vseh, ki jim je pokojni Adolf pomagal. Bil je tesno povezan s slovensko skupnostjo in redno obiskoval prireditve. Zadnja leta je imel težave s srcem. V nedeljo, 23. septembra 2012, je podlegel srčnemu napadu, star 70 let. Hčerka ga je našla mrtvega v stanovanju. Pogrebni obred je za pokojnega Adolfa opravil p. John Spiteri OFM Cap v kapeli George Hartnett Holland Park. Veliko rojakov in prijateljev se je zbralo na njegovem pogrebu. Pokopan je na pokopališču Hemmant. Naj mu bo Bog dober plačnik.

V nedeljo 4. novembra 2012, je predviden društveni piknik na društvu Planinka. Pred kosilom ob 11.30 se bomo zbrali pred našo društveno kapelico in se bomo sami spomnili vseh pokojnih rojakov, ki so nas zapustili, kakor tudi sorodnikov in prijateljev v domovini, z molitvijo rožnega venca. Po kosilu bo sestanek.

Vabljeni vsi rojaki iz Brisbana, Gold Coasta in okolice, posebno tisti, ki imate imena svojih dragih vklesana na društvenem znamenju.

Lep pozdrav vsem bralcem MISLI.

Mirko Cuderman

IZ GOLD COASTA

Dopusti so za nami, vrnilo smo se iz prelepe Slovenije, od koder imamo lepe spomine. Na klubu Bocce Club LIPA je še vedno živahno z mesečnimi pikniki, ob nedeljah pa z balinanjem.

Poročati moram, da smo na Gold Coastu izgubili našega dolgega in požrtvovalnega člana **TONETA STARIHA**. Umril je 20.07.2012 v bolnišnici Pindara na Gold Coastu. Rodil se je v vasi Vidošiče pri Metliki. Na Gold Coastu zapušča ženo Valeri, v Novi Zelandiji pa sina Antonyja in hčerko Sonjo z družinama. V Sloveniji ima še sestro Stanko in brata Jožeta v Nemčiji. Vsi prijatelji na Gold Coastu, posebno na klubu Lipa, ga bomo zelo pogrešali.

Vlasta Burcul

IZ SUNSHINE COASTA

Praznovanje rojstnega dne MARIA LAUKA

Bila je lepa sončna nedelja, ko se nas je kar cela kolona avtomobilov odpravila na Sunshine Coast s posebnim namenom. Že nekaj let pripravljamo praznovanje za našega Maria Lauka - enega izmed najstarejših Slovencev. Kogarkoli sem vprašala, če želi iti zraven, je bil takoj za to. Mario je bil komaj dva dni prej odpuščen iz bolnišnice, kjer je bil na operaciji srca, ki pa jo je dobro prenesel. Zato smo mu tudi dali torto v obliki srca in mu zaželeli, naj mu bije še na mnoga leta. Mario rad poudarja, da je po srcu samo zaveden Slovenec, čeprav je prispel v Avstralijo kot mlad fant "s trebuhom za kruhom". Zelo rad bi še enkrat videl svojo rodno Slovenijo, a mu žal oči tega ne dovolijo, ker ima zelo slab vid. Zelo rad se pa družijo z mladimi, ker pravi, da se tako počuti mlajšega in mora živeti še 20 let, da bodo morda znali operirati njegove oči in bo šel pogledat Slovenijo. To je naš Mario. Preživeli smo lep dan in srečni odšli domov z občutkom, da smo zopet polepšali nekemu vsakdanjik.

Irena Jernej QLD

NAŠ težko pričakovani dan - eden od dnevov Slovenskega festivala v Queenslandu, **38. slovenski mladinski koncert**, je za nami. Kako je uspel, ste presodili sami! Jaz se vam želim prisrčno zahvaliti za tako številen obisk, saj ste mnogi prepotovali kar 2000 km, da ste si ga lahko ogledali. Hvala Mariji Anžič in p. Cirilu Božiču in Romani Zetko za organizacijo tako velike skupine iz Melbourn, hvala p. Darku, ki je pripeljal lepo skupino iz Sydneya in Wollongonga, hvala Francu Čuleku in njegovi skupini za njihovo nesebično pomoč, kjerkoli smo jih potrebovali, in pa seveda našemu "šefu" kuhinje Michaelu Goreyu, njegovi ženi Jožici in vsem, ki so pripomogli k temu, da so bili vsi tako dobro postreženi. Ne smemo pozabiti na naše sponzorje in dobrotnike, p. Valerijana Jenka in na naše nastopajoče, ki so prispevali svoj delež. Posebna hvala pa Florjanu Auserju za izdelavo scene, ki je krasila ozadje dvorane in vse njegovo delo. Če sem slučajno pozabila še na kogarkoli, naj mi oprostijo; morate vedeti, da koncert ne bi bil to, kar je bil, če ne bi bilo vas vseh, ki ste se zbrali v dvorani. Torej lepa hvala prav vsem in upam, da se snidemo naslednje leto v Canberri.

Koordinatorica koncerta Irena Jernej

GABRIJELA BREZAVŠEK roj. FABJAN

je umrla 21. 08.2012 v Mareebi v severnem Queenslandu. Rojena je bila 04.12.1915 v vasi Grgarske Ravne 33 očetu Janezu in materi Amaliji. Njihova hiša je bila porušena med prvo svetovno vojno, zato so nekaj let živeli pri stari materi Neži Štrukelj v Podlaki. V letih pred drugo svetovno vojno se je v Gorici izučila za bolničarko. To službo je opravljala med vojno, ko je delala za Rdeči križ na področju 46 vasi okrožja Banjščice. Skrbela je za ranjene, obvezovala rane in ranjene vojake pošiljala v partizansko bolnišnico Franja. 20. novembra 1948 se je v cerkvi na Kostanjevici v Novi Gorici poročila s Francem Brezavščkom. Maja leta 1951 sta s e s hčerko Amalijo (Malči) vkrcala v nemškem mestu Bremenhaven na ladjo Skaubryn. Iz Melbourn so potovali z vlakom v Cairns, kjer je Franc dobil delo na farmi sladkornega trsa, sekal v gozdovih, gojil tobak in nato je delal kot mizar pri železnici. Hčerka Malči je tudi postala medicinska sestra in nadaljevala tradicijo svoje mame. Svoja zadnja leta je Gabrijela preživljala v The Mareeba Aged Care Nursing Home, kjer je 4. decembra 2011 praznovala 96. rojstni dan. Pogrebno sveto mašo so obhajali v St Thomas Catholic Church v Mareebi 14.09.2012. Naj počiva v miru!

Hvala hčerki Amaliji Goulding za sporočilo.

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

Štefan Šernek, predsednik SDS

Vsako drugo nedeljo prirejamo na našem društvu po kosilu ples za naše člane in prijatelje od 2. ure popoldne do 6. ure zvečer. Tako smo imeli ansamble, razporejene po datumih: 12.08.2012 – Alpski odmevi, 26.08.2012 - The Masters, 14.10.2012 – Thirolian Echoes, 28.10.2012 - Thirolian Echoes.

Praznovanje OČETOVSKEGA DNE smo imeli v nedeljo popoldan, 02.09.2012. Ob 2. uri popoldne smo začeli s plesom, imeli kulturni program in končali z zabavo ob 6. uri zvečer. Pri kulturnem programu so sodelovale: Danica Petrič z deklamacijo Svetlane Makarovič, *Dober dan*, Milka Debevc je deklamirala *Dragi oče* in Zora Johnson *Opis naših očetov* od Marcele Bole. Predsednik Štefan Šernek je v imenu odbora pozdravil vso publiko in čestital očetom, starim očetom ter jim zaželel vse najboljše za njihov praznik. Nastopajočim se je zahvalil za trud in sodelovanje. Vsi očetje so bili obdarjeni ob prihodu s kozarčkom wiskija ali pelinkovca. Postregla jim je gospa Ana Šernek. Izbrali smo očeta leta Ivana Trudna. Ivan je naš šef kuhinje, ekonom, kuhar in odbornik.

Imeli smo tudi **OBISK iz Slovenije, dr. Koširja**, ki ki sta ga pripeljala zakonca Grosman. Bil je presenečen, kako lepo društvo imamo Slovenci v Sydneyu in nam je čestital. Ob prijetni malici in dobri kapljici smo se kar precej zadržali na klubu.

V nedeljo, 30.09.2012, smo v slovenski cerkvi v Merrylandsu praznovali **OBLETNICE POROKE**. Med jubilaranti sva bila tudi Štefan in Ana Šernek. Vsem jubilarantom čestitamo in želimo še mnogo srečnih let skupnega življenja.

MARTINOVNO – POKUŠINO VIN bomo imeli v nedeljo, 11.11.2012, od 2. - 6. ure popoldne. Ocenjevanje vin bo ob 3. uri. Trije pridelovalci najokusnejših vin bodo denarno obdarjeni (\$50, \$30 in \$20). Pridite ob pravem času, da ne boste prepozni. Za ples in dobro voljo bodo igrali Alpski odmevi. Kuhinja bo odprta od 12. ure dalje. V soboto zvečer smo imeli poroko. Nevesta je doma iz Peruja in ženin iz Nove Zelandije – Maor. Bil je fantastičen večer, nastopi obeh narodnosti, plesi, akrobacije in nepopisnega veselja. Tudi mi smo bili zadovoljni, saj smo položili \$5500 na bančni račun. Potrebujemo še več takšnih dogodkov in bo šlo.

V kratkem času smo se poslovili od treh članov naše skupnosti. Odšli so dolgoletni člani našega društva: **JAKOB KORNHAUSER** - rojen v Prekmurju, **BELA EMBERŠIČ** - rojen v Prekmurju, **LOJZE KOCJANČIČ** – rojen v Brdih. Vsem trem naj bo lahka avstralska zemlja.

Člani Slovenskega društva Sydney smo šli na koncert v Brisbane. Odpotovali smo z avtobusom iz verskega središča Merrylands.

KLUB TRIGLAV PANTHERS SYDNEY

Martha Magajna

PRIZNANJA, PODELJENA PROSTOVOLJNIM DELAVCEM SLOVENSKE SKUPNOSTI V NSW IN ACT V LETU 2012

SLAVKO PRINČIČ, prostovoljec leta 2011 za SD Sydney:

Slavko Prinčič je bil rojen v Kozani v Goriških Brdih. Družina je imela majhno kmetijo in vinograd. Od leta 1944 je ostala mati Karolina sama doma s Slavkom in mlajšo hčerko Vivijano. Slavko ni mogel končati veliko šolanja, ker je bil potreben doma na kmetiji. Sredi leta 1963 sta z bratrancem pobegnila v Italijo, kjer sta bila po bivanju v taborišču v Trstu in nato v Latini sprejeta na poizkusno brezplačno vožnjo novega reaktivnega letala iz Rima v Avstralijo. Slavko je imel v Avstraliji strica, ki ga je pričakal in ga odpeljal k sebi domov. V dveh tednih je dobil delo najprej pri znancih, nato pri tvrdki Hoover v Meadowbank kot skladiščnik, kjer je delal 32 let, dokler se ni leta 1997 upokojil. V Slovensko društvo Sydney se je vključil leta 1970, takrat še v Horsley Parku. V tem času so Slavko in drugi balinarji napravili s prostovoljnimi delom balinišča na spodnji terasi kluba. Vstopil je tudi v odbor društva in je kmalu postal podpredsednik. Ko je šel predsednik Ivan Koželj na dopust v Slovenijo, je postal Slavko 1. julija 1980 za tri mesece začasen predsednik, dokler se Ivan ni vrnil. Ko so se leta 1987 preselili v Wetherill Park ni nikoli manjkal pri delovnih akcijah, pomagal je čistiti zemljo pri gradnji kluba in balinišč. Okrog leta 1995 so napravili nova balinišča in pozneje še streho nad balinišči. V novem klubu je postal predsednik balinarjev, istočasno pa je ostal v društvenem odboru kot podpredsednik, vse do časa, ko je v božičnem času 2005 nenadoma umrl predsednik Ivan Koželj. Slavko je bil spet v položaju začasnega predsednika in dva meseca kasneje je na izrednem občnem zboru predal predsedništvo novemu predsedniku Ivanu Geriču. Še vedno je ostal predsednik balinarske sekcije in še vedno redno igrajo, čeprav se je število balinarjev precej zmanjšalo. Slavko rad pomaga v klubu, kadar je treba kaj urediti v dvorani ali okolici, počistiti, pospraviti ali pripraviti in kadar so na programu

večje prireditve, posebno sedaj, ko ni zaposlen. Slavko je eden od najzvestejših in najbolj delavnih članov društva in res zasluži priznanje.

MARTHA KODELA, prostovoljka leta 2011 za Avstralsko- slovensko društvo "TIVOLI" Newcastle

Martha Kodela, rojena Pichler, je bila rojena v Mengšu kot drugi otrok očetu Andreju in materi Hermini. Ob koncu vojne je bila družina v odsotnosti očeta nasilno izseljena v Avstrijo in mati z dvema majhnima otrokoma poslana v taborišče v Lienz, kjer jih je oče našel po več mesecih mučnega iskanja. 28. junija 1949 je Pichlerjeva družina na ladji Anna Salem prispela v Sydney. Iz prvega taborišča v Bathurstu je bila družina poslana v taborišče Greta. Oče je dobil delo v Sydneyu, mati pa je z otroki ostala v Greti, kjer je bilo veliko nereda in tudi nasilja. Mati se je bala za Martho in jo je poslala v sirotišnico v Maitland, ki so jo vodile sestre redovnice in tam je ostala, dokler ni oče končno dobil delo v Newcastleu v železarni BHP in se je družina preselila tja in si ustvarila nov dom v Merewether-u. Leta 1959 se je Martha poročila z Wladimirom (Joe) Kodelom. V zakonu so se rodili štirje sinovi, dom pa so si ustvarili v Charlestown-u. Mož je danes že pokojni, Martha in sin Paul pa živita sedaj v Tingira Heights. Že od najzgodnejših let v Avstraliji je Martha obiskovala srečanja slovenskih rojakov, naprej skupaj s starši, pozneje tudi sama. Vedno je pomagala in tudi nudila prevoz tistim, ki so ga potrebovali. Pomaga pripraviti prostor za srečanja po slovenskih svetih mašah in druga družabna srečanja in prinese pecivo in okrepčila. Večkrat nas preseneti z odlično potico ali celo torto. Že več let je članica odbora Avstralsko-slovenskega društva "Tivoli" Newcastle Inc., lani pa je prevzela tudi tajniška dela. V majhni skupnosti, kot je naša slovenska skupnost v Newcastleu in kjer je vedno več starejših ljudi, ki rabijo pomoč in podporo, smo hvaležni, da imamo ljudi, kot je Martha Kodela, ki jim to pomoč nudijo. Za svoje plemenito delo si Martha resnično zasluži priznanje kot prostovoljka leta slovenske skupnosti v Newcastleu.

VINKO IN TEREZA KROPIČ, prostovoljca leta 2011 za Slovensko društvo Planica Wollongong: Vinko Kropič je bil rojen v Mariboru, žena Tereza pa v Celju. Vinko se je izučil za mizarja, Tereza za šiviljo. Leta 1965 sta pobegnila čez mejo v Italijo in nato z dvema majhnima otrokoma prišla v Avstralijo.

Naselila sta se v Wollongongu, kjer je Vinko odprl svojo mizarско delavnico. Rodila se jima je še ena hčerka. V slovensko društvo v Wollongongu sta se vključila leta 1983, ko je društvo kupilo cerkev in sedanje prostore. Tereza je že nekaj let klubska blagajničarka, poje v cerkvenem pevskem zboru in tudi kuha za duhovnike ob nedeljah, ko je v Wollongongu služba Božja. Rada tudi balina in je tudi sicer zelo cenjena za delo, ki ga opravlja za slovensko skupnost v Wollongongu. Vinko je prav tako član odbora, skrbi za vzdrževanje in popravila v klubu. Njuna skupna in posebna zasluga pa je vsekakor njuno delo na radiu VOX – FM, ki oddaja v slovenščini vsako nedeljo. Oba, Tereza in Vinko, že od leta 1995 skrbita za slovensko oddajo vsako drugo nedeljo, vzdržujeta stike med slovenskimi skupnostmi in nas obveščata o dogajanjih doma in po svetu. Njuno delo rojaki zelo spoštujemo in kot dolgoletna prostovoljna delavca resnično zaslužita priznanje in pohvalo.

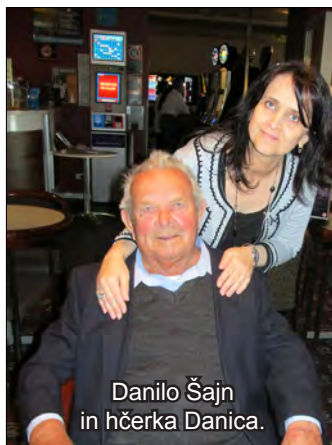

BALINARSKI POKAL OČETOVskega DNE 2012

Zmagovalca tekmovanja za pokal očetovskega dne sta bila Jože Slavec in Gino Bellet. Pokrovitelj balinarskega tekmovanja je bil Danilo Šajin, ki je v tem času praznoval 86. rojstni dan. Našemu zvestemu članu želimo vsi balinarji in prijatelji še mnogo zdravih let.

OČETOVSKI DAN

Praznovanje tega dne pripelje v naše klube mlade ljudi, ki jih drugače bolj malo vidimo, sinove, hčere in vnuke naših starih priseljencev. Pogosto le sedejo skupaj k družinskemu kosilu, malo kasneje pa naša odraščajoča mladina že gre po svoje. Za nas pa je še vedno lepo, če lahko sedemo

Danilo Šajin
in hčerka Danica.

k pognjeni mizi s prijatelji, poslušamo slovensko muziko in primerjamo med seboj, komu revmatični sklepi bolj nagajajo.

Vsi, ki smo včasih hodili na avtobusne izlete s klubom Triglav, se spominjamo Carmen Andretic, ki nam je urejala programe potovanj za Avanti Tours. Na očetovski dan se je oglasila v Klubu Triglav Panthers, da bi se poslovila od prijateljev, preden se je dokončno preselila na Zlato Obalo, kjer si bo ustvarila dom skupaj s hčerko in vnukinjo. Carmen je zelo prijetna in prijazna ženska in pogrešali jo bomo.

OBISK IZ DOMOVINE SLOVENIJE

Koncem meseca avgusta 2012 nas je v Klubu Triglav obiskal pomočnik direktorja Arhiva Republike Slovenije, dr. Matevž Košir. Teden prej se je udeležil

Gino Bellet, Danilo Šajin in Jože Slavec.

Carmen se poslavlja od prijateljev.

Toni in Marija Šuštar
s hčerko Lauro in vnuki.

mednarodnega kongresa arhivarjev v Brisbanu kot gost narodnih arhivov Avstralije. Na kongresu so se zbrali delegati iz vsega sveta in si izmenjali izkušnje v arhiviranju ter ustvarili medsebojne povezave za boljše skupno delo v zbiranju in ohranjanju zgodovinskih podatkov. Na poti domov se je dr. Košir ustavil v Sydneyu, da si ogleda slovensko arhivsko organizacijo HASA NSW, po ogledu arhivov pa je obiskal tudi Klub Triglav, kjer si je tudi ogledal razstavo zgodovine Kluba Triglav v besedi in sliki, ki jo je klub Triglav pripravil za proslavo 40-letnice kluba Triglav v sodelovanju s HASA NSW in Slovenian Media House Sydney, Florjanom Auserjem, ki je bil tudi na kongresu v Brisbanu. Po skupnem kosilu v Klubu Triglav s sodelavci kluba, arhivov in verskega središča si je dr. Košir srečal z urednico slovenskih oddaj na SBS radiu Tanjo Smrdel in posnela sta pogovor za torkovo slovensko oddajo. Za ogled Sydneya mu je ostalo le malo časa, saj je dan kasneje že odpotoval nazaj v domovino.

Dr. Matevž Košir in Peter Kroppe pred spomenikom Ivana Cankarja na zemljišču Kluba Triglav Panthers.

PROSLAVE V KLUBU TRIGLAV

Rojstni dan sta proslavila pater Darko Žnidaršič in Mihelca Šusteršič v krogu odbora HASA NSW in prijateljev. Mihelco je za rojstni dan razveselila tudi njena sestra Ana Stare, ki je prišla na obisk iz domovine.

OKTOBERFEST V KLUBU TRIGLAV

V mesecu oktobru mnogi naši klubi slavijo iz nemških klubov povzete običaje slavja polke in piva in po njih smo tudi prevzeli ime tega slavja: »Oktoberfest«. Tudi v klubu Triglav smo imeli tako slavje, ki je med nami zelo priljubljeno. Domača hrana, pečenice, dunajski zrezki, pečenke s kislim zeljem in poskočna muzika, za katero je poskrbel ansambel »Alpski odmevi«, ki ga vodi Štefan Šernek mlajši, katerega vesela harmonika že dolga leta razveseljuje slovenske priseljence. Štefan zna zaigrati veselo glasbo vseh narodov, tradicionalno in moderno in vsi smo ga bili veseli, saj je bil v mladih letih tudi član Igralske družine Kluba Triglav. Pri poskušnji piva je s poznavanjem vrste piva z zavezanimi očmi zmagal Tone Markočič iz Wollongonga, ki si je priboril lepo nagrado. Ob koncu zabave pa je bogata loterija osrečila marsikaterega od navzočih z lepo zalogo izbranih paketov mesa in kuponov za brezplačne večerje v Klubu Triglav. Loterija s 35 nagradami se je ponovno pričela z Oktoberfestom in se bo nadaljevala vsako nedeljo od 5.30 popoldne dalje z žrebanjem nagrad ob 6.30 zvečer.

Tone Markočič iz Wollongonga z nagrado za poznavanje piva.

Dr. Košir v pogovoru z urednico slovenskih oddaj na radiu SBS, Tanjo Smrdel.

Mihelco je za rojstni dan razveselila tudi njena sestra Ana Stare, ki je prišla na obisk iz domovine.

Peter Kroppe, Stefan Šernek ml., Martha Magajna in bobnar PAUL.

Melbourne

p. Ciril A. Božič, OFM, OAM
 Marija Anžič
 Sts. CYRIL & METHODIUS
 SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
 Mobile: 0412 555 840; 0499 772 202
 E-mail: cirilb@bigpond.com
 DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

LETO MILOSTI – YEAR OF GRACE so letos na binkošti razglasili avstralski škofje. Na praznik Marijinega vnebovzvetja, 15. avgusta 2012, je bila ob 7. uri zvečer slovesna sveta maša v katedrali sv. Patrika v Melbournu. Nadškof Denis Hart je pri tej slovesnosti, ki je bila uvod v GRACEFEST, nosil slovensko mitro – škofovsko kapo, ki jo je prejel v dar v letošnjem juliju na Brezjah. V soboto, 25. avgusta 2012, je nadškof Denis Hart razglasil cerkev St. Mary Star of the Sea Church v West Melbourne za nadškofijsko svetišče Svete Družine. **Ob 50. obletnici začetka 2. vatikanskega koncila**, 11. oktobra 2012, pa je papež Benedikt XVI. razglasil **LETO VERE – YEAR OF FAITH**. Več o tem lahko beremo v teh Mislih v članku dr. Draga Ocvirka, ki se je na poti s Salomonovih otokov zopet za kratko ustavil tudi v Melbournu. Z nami v Kew in v Geelongu je bil v nedeljo, 14. oktobra 2012, skupaj z upokojenim inženirjem Metodod Loboda, ki mu je pomagal na Salomonih.

MAŠA NARODOV je bila v katedrali sv. Patrika v Melbournu zadnjo nedeljo v avgustu, 26.08.2012. Ob 2.15 popoldne je bil v stolnici začetek molitve rožnega venca med petjem lurške pesmi, sledila je slovesna sveta maša, ki jo je daroval nadškof Melbournu dr. Denis Hart ob somaševanju duhovnikov različnih narodnosti, ki imamo v nadškofiji svoje misijone. Hvala Anici Smrdel za sodelovanje pri molitvi rožnega venca, Tilki Lenko za petje lurške pesmi, Meti Lenarčič za branje prošnje v slovenščini, narodnim nošam in ostalim udeležencem.

Na ANGELSKO NEDELJO – sto peto obletnico kronanja brezjanske podobe Marije Pomagaj – smo v Kew kot občestvo teden dni prej obhajali **OČETOVSKI DAN**, petek pred tem pa obhajali sveto mašo v Domu matere Romane. Iskrena hvala gospodinjam za

krožnik dobrot za skupno mizo, društvu sv. Eme za postrežbo, učencem Slomškove šole pa za prelep program, ki so ga pripravili skupaj z učiteljico Julie Kure Bogovič, ravnateljico šole Veronico Smrdel Roberts, mamicami ter še nekaterimi sodelavci. Z žrebom smo nagradili tudi tri izbrane očete ter počastili starost – Toneta Brneta.

OBISK provincialnega ministra patra Staneta Zoreta in avstralskega provinciala patra Pula Smitha je bil namenjen seznanitvi s težko odločitvijo vseh odgovornih o zaprtju Doma matere Romane kot ‚Nursing Home‘.

Pater Stane je bil med nami dve nedelji, 16. in 23. septembra 2012. O tem pišemo veliko v tej številki Misli. Provincial pater Stane je skupaj s patrom Cirilom obiskal patra Janeza in skupnost slovenskega misijona Svete Družine v Adelaidi ter patra Valerijana in patra Darka ter skupnost pri svetem Rafaelu v Merrylandsu v Sydneyu. V sredo, 19. septembra, smo se zbrali pri maši v Adelaidi ter v četrtek v Merrylandsu. Obe skupnosti je seznanil z odločitvijo glede Doma matere Romane, ki bo v tej obliki kot ‚Nursing Home‘ prenehal z delovanjem 28. februarja 2013 in bo kot hostel lahko služil naprej slovenski skupnosti v Melbournu. Patru Darku pa smo nazdravili za njegov 45. rojstni dan, ki ga je obhajal 23. septembra.

QUEENSLAND 2012:

O Slovenskem festivalu 2012 v Queenslandu je tudi tokrat precej poročil, zato ne bom ponavljal. Iz Viktorije – iz Melbourn, Geelonga in Wodonge – nas je bilo 105: skupina staršev in otrok - učencev Slomškove šole iz Kew, ki so na koncertu tudi nastopili – med starši je tudi Frances Johnson Urbas, ki je predsednica Slovenskega društva Melbourne (SDM); gospa Romana Žetko z Jadrana je imela skupino; največjo pa misijonarka Marija Anžič – 50! Mislim, da smo odlično zastopali našo državo Viktorijo! Hvaležni smo rojakom v Queenslandu za lep sprejem in gostoljubje na Lipi, Planinki, v Marijini dolini ter v soboto in nedeljo v Brisbanu. Hvala vsem!

V nedeljo, 7. oktobra, je bil praznik ROŽNOVENSKE Matere Božje ter FRANČIŠKOVA nedelja. Dvajset minut pred deseto mašo v oktobru molitvena skupina vodi molitev rožnega venca, saj nas mesec oktober še posebej vabi k tej molitvi. Sveto mašo je tisto nedeljo

Z leve na desno so jubilentje s p. Cirilom: Milka in Jože Brožič - 50 let, Matilda in Franc Kovačič - 60 let poroke, sedita Marija in Tone Brne, ki sta praznovala 67 let poroke.

ob 10. uri dopoldne v naši cerkvi v Kew daroval slovaški duhovnik prof. dr. Peter Dikoš.

PRAZNOVANJE ZAKONSKIH JUBILEJEV smo imeli na **MISIJONSKO NEDELJO**, ko smo obhajali **44. obletnico BLAGOSLOVITVE** naše cerkve svetih bratov Cirila in Metoda v Kew (blagoslovljena 20. oktobra 1968). Pri sveti maši je bilo **PRAZNOVANJE ZAKONSKIH JUBILEJEV**.

SLOMŠKOVA ŠOLA je imela pouk – otroci so imeli v prvem delu maše posebej oblikovano bogoslužje, ki ga je pripravila Rachele Lenko, v dvorani pa je bilo **DRUŽINSKO KOSILO**, delo kuharic skupine iz Campbellfielda pod vodstvom Majde Brožič.

SUSAN PETELIN in **GEORGE XENIKAKIS** sta si obljubila večno ljubezen in zvestobo 25. avgusta 2012 v naši cerkvi v Kew. Čestitamo! **SREČANJE za mlajše zakonce** organizira Veronica Smrdel skupaj s sestro Julie M. Bracar. Zainteresirani se javite Veronici Smrdel.

Sveta maša za pokojne člane in prijatelje slovenskega društva PLANICA v Springvale bo v nedeljo, 28. oktobra, ob 2.30 popoldne. **Molitve na pokopališču SPRINGVALE** pa ob 4. uri popoldne.

Sveta maša bo na pokopališču KEILOR v soboto, 3. novembra 2012, ob 11. uri dopoldne, slovenske molitve za pokojne pa v nedeljo, 4. novembra, ob 12. uri (opoldne) v mavzoleju Keilor pokopališča; ob 5. uri popoldne pa v dvorani **Slovenskega društva Melbourne (SDM)**. Molitve na pokopališču v **KEW** so vedno na vseh svetih dan, 1. novembra, ob 11.30 dopoldne.

Ob sklepu cerkvenega leta, na praznik KRISTUSA KRALJA VESOLJSTVA, v nedeljo, 25. novembra 2012, bomo imeli takoj po obhajilu v cerkvi **komemoracijo**, posvečeno patru Baziliju ob 15. obletnici njegove smrti ter vsem našim rajnim v znamenju verzov iz patrove pesmi: **O, LE PRESADI ME NA BOŽJI VRT!** Sodelovali bodo cerkveni pevski zbor, moški zbor Planinka, člani Igralske skupine, učenci Slomškove šole. Nagovor ob predstavitvi pesniške zbirke p. Bazilija: **Spomini nemi me v objem love** bo imel p. dr. Mihael S. Vovk, naš nekdanji provincialni minister, sedaj deluje na Sveti Gori pri Gorici, ki bo prišel nadomeščat p. Cirila, ki bo okreval po operaciji v novembru in bo nato v pomoč vse do 15. januarja 2013.

WODONGA: V nedeljo, 25. novembra 2012, bodo ob 6. uri zvečer na pokopališču v Wodongi molitve za pokojne, ob 7. uri zvečer pa sveta maša v cerkvi St. Augustine's.

Peter Lenarčič je v oktobru letos praznoval 70. rojstni dan. Na fotografiji z ženo Meto. Čestitamo!

MIKLAVŽ bo obiskal pridne otroke v nedeljo, 2. decembra, po sv. maši. V dvorani mu bodo učenci Slomškove šole pripravili lep program tudi s točkami, s katerimi so nastopili v Brisbanu.

ROMANJE v Ta Pinu bo v soboto, na praznik Brezmadežne, 8. decembra 2012. Prijave sprejemata Franciška Šajn (telefon 9853 1946) in Zora Kirn (9850 8767). **ROMANJE v Penolo**

v Južni Avstraliji bo od 27. do 29. decembra 2012, ko bomo tja peljali novo umetniško delo Lojzeta Jeriča – mozaik svete Mary MacKillop.

IGRALSKA SKUPINA KEW (Versko in kulturno središče) je v soboto, 20. oktobra 2012, v naši dvorani uprizorila **veseloigro Ali bo poroka?** v veliko navdušenje vseh gledalcev (**fotografija zgoraj**). **Ponovitev bo v nedeljo, 28. oktobra, po deseti maši – ob 11.30 dopoldne.** Vstopnina je 10 dolarjev. Vabljeni! Glavna ideja komedije: Vinko Möderndorfer; za Avstralijo sta jo priredili Draga Gelt OAM in Ljubica Postružin. Z igro bodo nastopili v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu v nedeljo, 11. novembra, po kosilu; v dvorani slovenskega misijona v Merrylandsu v soboto in nedeljo, 17. in 18. novembra, ter v nedeljo, 9. decembra po kosilu, na Planici v Springvale. Hvala vsem igralcem, režiji in sodelavcem za njihov trud! - Vabljeni na predstave!

KRSTI: VANESSA ANNA VLADIMIR, rojena 17.08.2011, Mornington VIC. Mati Irene Petkovšek, oče Dražen Steve Martin Vladimir. Botra je Biserka Horvatić. Sv. Ciril in Metod, Kew, 01.09.2012.

MIKAYLA ZARA MCKENZIE, rojena 16.11.2011, Parkville VIC. Mati Tanja Erica McKenzie roj. Marsič, oče Jaan Heath McKenzie. Botra sta Ivan Marsič in Tanja Brinkmann. Sv. Ciril in Metod, Kew, 02.09.2012.

John Miklavc z mamo Justino, hčerko Ameljijo in ženo Renato ob praznovanju maminega 80. rojstnega dne.

WILSON MARSIČ, rojen 19.03.2011, Sandringham VIC. Mati Tanja Brinkmann, oče Ivan Marsič. Botri so: Robert d'Andrea, Cheryl-Ann Hawkins, Birgit Ponert. Sv. Ciril in Metod, Kew, 02.09.2012.

MADDISON HARPER SERRAO, rojen 10.04.2012, Fitzroy VIC. Mati Anita Serrao roj. Krenos, oče Michael Anthony Serrao. Botra sta Nicole Malcer in Marc Broome. Sv. Ciril in Metod, Kew, 08.09.2012.

EMILY KATHERINE HOBBS, rojena 11.09.2011, Parkville VIC. Mati Jasmina Hobbs roj. Deman, oče Ronald Travis Hobbs. Botra sta Abel Podger in Lindsay Prosser. Krstil je med slovaško mašo v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew Fr. Peter Dikoš SVD, 23.09.2012.

HENRY JOSEPH KRNEL, rojen 03.09.2011, Ballarat VIC. Mati Emily Jane Krnel roj. McKinnon, oče David Peter Krnel. Botri so: Amanda Nicole Hervatin, Matthew McKinnon, Ben Kelly. Sv. Ciril in Metod, Kew, 22.09.2012. Čestitke družinam, botrom, starim in prastarim staršem!

ODŠLI SO:

Dva pokojna rojaka še nista bila objavljena v Mislih, nam je sporočil Tone Dolinar:

MARTIN VUGLAR je umrl leta 1982 in je pokopan v Cranbourne. Rojen je bil leta 1937 blizu Lendave.

FRANC REPŠE je umrl leta 1988.

Hvala Tonetu Dolinarju za sporočilo.

SONJA LORBECK je umrla 15.07.2012 v domu Eden Park Wellington Nursing Home v East Geelongu. Rojena je bila 15.05.1923 v Mariboru. Poročena je bila z Marjanom Lorbeckom, ki je umrl pred nekaj leti. Imela sta sina Billa ter vnuka Dustuna in pravnuke. V Avstralijo so prišli leta 1957 in so vedno živeli v Geelongu. Sonja je rada hodila k slovenski maši vsak mesec. Bila je zavedna Slovenka in tudi častni član kluba Ivan Cankar v Geelongu. Dolga leta je tam vodila kuhinjo in zelo uspešno s članicami, posebno v času gradnje klubskih prostorov. Več let je vodila tudi slovensko šolo v klubu. Otroci so jo imeli zelo radi in so se lepo učili ter nastopali z igricami na odru. Slovenska skupnost v Geelongu jo bo zelo pogrešala. Pogrebne obrede je zelo lepo vodil Fr. Mick Fitzpatrick iz župnije Holy Family.

Naj počiva v Božjem miru!

Hvala Veroniki Seljak za to sporočilo.

EVA MARIA SCHUMANN roj. ENGELSBERGER je umrla 08.08.2012 v bolnišnici Caulfield Hospital v Caulfieldu, kjer je nekaj dni pred smrtjo še pri polni zavesti hvaležno prejela zakramente. Rojena je bila 17.06.1933 v Trziču očetu Pavlu in materi Meliti. Eva je imela samo brata Petra, ki je že dolgo pokojen. Zadnja leta je rada prihajala v Kew in na naša romanja. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew 14.08.2012. Sledila je kremacija. Sožalje hčerki Gabby Schumann s partnerjem Rogerjem in otroci: Jessica, Flaetcher in Bailey.

MARIJA MARCELLA BEMBIČ rojena BRATINA je umrla 21.08.2012 v bolnišnici Monash Medical Centre v Claytonu, kjer je večkrat prejela svete zakramente. Še nekaj dni pred smrtjo je brala Misli. Rojena je bila 31.01.1926 v vasi Lokavec pri Ajdovščini. Pogrebna maša je bila 31.08.2012

v cerkvi St. Leonard's Church v Glen Waverley, kjer sva somaševala z domačim župnikom - Fr. Brendan Dillon, ki je dobro poznal Marijo in njenega pokojnega moža Edvina, ki je umrl 23.08.2001. V Avstralijo je prispela leta 1957 in se leta 1959 poročila z Edvinom Bembičem iz vasi Lopar, Bertoki. Pokopana je na pokopališču Springvale. Sožalje sinu Robertu z ženo Julie in otrokoma Sam in Isabello, sinu Walterju z Emily in Darcy; bratu Mariu Bratina z ženo Blaženko in družino, sestrama Idi in Dragici ter bratu Silvestru z družinami v Sloveniji in mnogim sorodnikom, saj je bila Marija najstarejša od osmih otrok v družini Antona in Marije Bratina.

Pepel pokojne **MARIJE REPP roj. SMOLKOVIČ** (glej Misli julij-avgust 2012, stran 47) smo po molitvi položili v grob njenega očeta Franca Smolkoviča in moža Vinka na pokopališču Keilor 21.08.2012.

DANILO MRŠNIKA so 22.08.2012 našli mrtvega v njegovem stanovanju v Prahranu, v Melbournu, ko ga je zaskrbljen iskal prijatelj in sovaščan Jože Gojak, ki je nato poklical policijo. Danilo je bil rojen 25.05.1937 v vasi Golac, pošta Obrov pri Kozini – Čičarija, očetu Jožetu in materi Juhani. Iz Slovenije je pobegnil v Trst leta 1956 in od tam je šel v Francijo ter od tam prispel v Avstralijo, se vrnil v Francijo in leta 1960 nazaj v Avstralijo na ladji Oceania. V Sloveniji zapušča dva brata in sestro. Rožni venec in pogrebna maša je bila 07.09.2012 v naši cerkvi v Kew, nato je bil kremiran in pepel poslan v Slovenijo.

LOJZKA PINTERIČ rojena KUKOVEC je umrla 18.09.2012 na svojem domu v Bundoori. Rojena je bila 07.05.1929 v vasi Sveti Tomaž pri Ormožu. V Avstralijo je prišla leta 1964 z možem Dragotom Karlijem in tremi otroci. Pokojna zapušča hčerki Jelko in Dragico ter sina Bojana z družinami, štiri vnuke ter tri pravnuke, sestre Zinko Drezga in Marijo Bračko v Avstraliji ter sestro Liziko Antel v Avstriji z družinami. Trije bratje in ena sestra so pokojni. Rožni venec zanjo smo molili v torek zvečer v cerkvi St. Damian's Catholic Church v Bundoori; pogrebno mašo pa darovali tam v sredo, 26.09.2012. Pokopana je na pokopališču Prestone.

ROMAN VITEZ je umrl 30.09.2012 v bolnišnici Epping Hospital. Rojen je bil 28.09.1940 v vasi Vrhpolje pri Sežani očetu Alojzu in materi Pavlini kot najmlajši od 11 otrok. Leta 1957 je pobegnil v Italijo, od tam šel v Francijo in potem v Nemčijo, kjer je delal dve leti. Domotožje ga je pripeljalo nazaj domov, kjer so ga takoj poklicali v vojsko. V Beogradu je služil 18 mesecev. Leta 1962 je zopet pobegnil v Italijo in od tam je prispel na ladji Australia v Avstralijo. Najprej je bil v kampu v Bonegilli. Leta 1969 se je poročil z Zlato Sojč, ki je bila rojena v Ljubljani, mlada leta pa je preživela blizu Grosuplja na Dolenjskem. Roman je bil delaven mož v družini in pri slovenskem društvu Jadran, kateremu je tudi bil predsednik v letih 1989-1990. Po poklicu je bil zidar. »V letu, ko sem bil predsednik kluba, smo veliko delali na prenovi vodovodne napeljave, popravljanju krova in žlebov na 'Kirnovi koči', začeli z gradnjo kapelice itd.« je zapisal Roman v zborniku ob 40. obletnici Jadrana leta 2011. Dobro leto je, kar so mu odkrili

raka. Na svoj 72. rojstni dan so ga odpeljali v bolnišnico, kjer je dva dni za tem umrl. Rožni venec smo molili zanj v cerkvi Good Shepherd Church v Gladstone Parku ter nato darovali pogrebno sv. mašo, pri kateri so mu peli prijatelji zbora Planinka pod vodstvom Ronalda Carmodyja. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Zlati, hčerki Tanji in sinu Eddyju ter družinama, bratu Milanu v Sloveniji in sestri Mariji v Rimu ter mnogim sorodnikom v Sloveniji in članom slovenskega društva Jadran.

LADO SLUGA je umrl 17.10.2012 v Southern Health Private Hospital v Noble Parku obkrožen s svojo družino ob 10. uri zvečer. Sredi njegovega zadnjega dneva, opoldne, je še odprl oči in z glavo potrjeval našo molitev zanj, ko je prejel zakrament sv. maziljenja. Rojen je bil 25.06.1933 v Pivki. V Avstralijo je prispel 28.10.1954 z letalom v Darwin in od tam potem z vlakom v Bonegillo ter v Melbourne. Poročil se je 02.06.1956 v cerkvi St. Monica's church v Moonee Ponds z Marijo Vidrih s Trnja. Njena sestra Milka Medica živi v Melbournu z možem Mirom in otroci Eddyjem, Ireno in Lidijo; njena sestra Angela Bianchi pa je

umrla. Lado je bil vedno nasmejan človek, pripravljen pomagati. Štiri leta je bil predsednik slovenskega društva Planica v Springvale, več let tudi podpredsednik, tajnik ali član odbora; aktiven 17 let. Še mesec dni nazaj je bil pri sveti maši v Kew. Vse štiri otroke sta Lado in Marija naučila tudi lepega pogovora v slovenskem jeziku. Rožni venec smo molili zanj pred pogrebno sv. mašo v naši cerkvi v Kew 23.10.2012. Pokopan je na pokopališču Springvale. Sožalje ženi Mariji, hčerkama Tanji in Aniti z možem Chrisom Andersonom ter otrokoma Carlo in Jethrom, sinu Stephenu z ženo Roslyn in hčerko Kathleen ter sinu Romanu, družini Medica, Alexu Bianchiju (sinu pokojne Angele Bianchi), ostalim sorodnikom in prijateljem ter članom slovenskega društva Planica. Ladova edina sestra Danica je umrla v Portorožu.

Sožalje sorodnikom pokojnih; mi pa se njih in ostalih naših rajnih radi spominjamo v molitvi in pri daritvi svete maše. Ves mesec november nas še posebej spodbuja k temu!

pater Ciril

SLOVENSKI KLUB JADRAN MELBOURNE

Maria Iskra

POKUŠINA VIN IN KOLINE

V mesecu juliju je pri slovenskem klubu 'Jadran' potekalo praznovanje pod naslovom 'POKUŠNJA VIN IN KOLINE'. Obisk je bil zelo dober in tudi izložba vin za pokušnjo je bila izredno bogata. Nagrajenci za črno vino so bili: 1. mesto: Stane Starc; 2. mesto: Stefan Baligač; 3. mesto: Marta Janežič. Nagrajenci za belo vino so bili: 1. mesto: Aldo Karlovič; 2. mesto: Jože Kocjančič; 3. mesto: Drago Fabjan. Za razvedrilo je poskrbela glasbena skupina "Tempo - 6". Na jedilniku so bile pristne domače jedi, kakor se za praznik 'kolin' tudi spodobi - torej krvavice, pečenice, kranjske klobase, dodatek na 'i' pa odlični domači krofi. Hvala vsem, kateri neutrudno žrtvujete svoj prosti čas in energijo za dobrobit in uspešnost naše skupnosti.

PRAZNOVANJE OČETOVSKEGA DNE

V nedeljo, 2. septembra 2012, smo uspešno praznovali očetovski dan. Veseli smo bili velikega števila obiskovalcev. Ob odličnih vižah glasbene skupine 'MELODIJA', smo se prijetno zabavali. Po pozdravnem nagovoru in izrečni dobrodošlici predsednika kluba Milana Ogrizka, so nastopili otroci z vrsto lepih misli o očetu, Romana Žetko pa z recitacijo 'Oče', avtorice Marije Iskra (*fotografija zgoraj*). Za očeta leta sta bila izbrana Franc Žetko in John Kodrič. Oba sta ustanovna člana kluba 'Jadran' in sta tudi vedno aktivno pomagala pri delu in upravljanju kluba.

Na fotografiji so poleg nagrajencev za vina tudi Milan Ogrizek, Romana Žetko in Vilma Zanetič.

ZAPRTJE DOMA MATERE ROMANE (DMR) V KEW KOT 'NURSING HOME'

Gre res za težko in pomembno odločitev, ki zadeva seveda najprej stanovalce Doma in njihove sorodnike ali legalne predstavnike, zaposlene in slovensko skupnost v Viktoriji, zato bomo tudi v Mislih objavili vsa uradna sporočila, namenjena vsem tem. Vse to je bilo poleg povedanega tudi že objavljeno na spletni strani Stičišča avstralskih Slovencev v soboto, 22. septembra 2012 in se tam lahko še vedno prebere. Spletni naslov: <http://www.glasslovenije.com.au>

Odločitev ni bila lahka in se je kot nenadna nujnost težke operacije prikazala pred odgovornimi. Sprejeta je bila po mnogih iskanjih, prizadevanjih in sodelovanju odbora zaupnikov, vodstvom misijona, Slovenske frančiškanske province in vodstvom avstralske frančiškanske province, ki jo legalno zastopa, ob sodelovanju odgovornih v nadškofiji Melbourne za skrb za ostarele in pravnih služb. Do nedavnega se je še zdelo, da bo Dom matere Romane mogoče še lahko deloval kot Nursing Home vsaj še eno obdobje akreditacije. Po 17. avgustu letos je bilo to poizkušanje jasno soočeno z nezmožnostjo, kar je pojasnjeno v nadaljevanju. Odgovorni so sprejeli težko odločitev po stotinah urah sej in iskanj. Provincialni minister pater Stane Zore je dejal, da je bila sprejeta sicer težka odločitev z vso odgovornostjo in mirnostjo po vseh možnih posvetovanjih in iskanjih odgovornih in strokovnjakov. In zadeva je preveč resna, da bi jo reševali samooklicani reševalci 'na ulici'. Razume pa seveda tudi negativna čustva, ki se ob tem porajajo. Dom matere Romane, ki je bil zgrajen z življenjsko energijo in vizijo patra Bazilija, ob izdatnih sredstvih verskega središča v Kew, slovenske skupnosti, avstralskih dobrotnikov, države Avstralije in ob stalni pomoči avstralske frančiškanske province, ki je patru Baziliju dala pravna in finančna zagotovila in tudi svoj legalni naslov, kar je lahko omogočilo to gradnjo in poslovanje vse do danes. Negativna čustva pa niso navzoča le sedaj, ampak jih je doživljal že p. Bazilij, saj v edinem slovenskem domu za ostarele v Melbournu niso Slovenci nikoli napolnili vseh 30 sob – največ časa je dom le 50 % služil tistim, za katere je bil zgrajen! Z muko nujnosti preživetja in poslovanja je p. Bazilij popustil, da so Dom potem napolnili ljudje drugih narodnosti. Komur še sedaj ni jasno, da smo Slovenci v Avstraliji premajhna skupnost za velike podvige, bo pa verjetno jasno z vsakim letom bolj. Na žalost je takó, a zdihovanje, jadikovanje in širjenje svoje 'žalosti', prizadetosti in svojega 'pravičniškega strupa' pač ne premakne ničesar in ne pomaga nikomur in ničemur. In ko im-

amo pred očmi že kar nekaj časa teh naših 15 rojakov iz Doma matere Romane, ki so bili lahko res posebej srečni, je prav, da se kdaj spomnimo tudi na druge, ki se niso odločili za v Dom matere Romane; verjetno jih je ta trenutek v Avstraliji nad dvesto naših rojakov, ki ta čas preživljajo svoje dneve v avstralskih domovih za starejše, v bolnišnicah ali zapuščeni in osamljeni v svojih (pre) velikih hišah, ki so jih lastnoročno zgradili zase in svoje otroke, ki pa sedaj vsaj nekateri nimajo časa zanje... Je komu poznana takšna slika? Srečen sem lahko, če nisem tudi sam na njej, sicer me lahko kaj kmalu doseže sramotitev, ki jo pošiljam drugim!

Ob strokovni pomoči različnih služb in ljudi iz Catholic Homes je sedaj in bo v prihodnje ob vodstvu upravnice Doma gospe Janine Golding narejeno vse, da bodo sedanji stanovalci Doma matere Romane skupaj s svojimi domačimi ali legalnimi zastopniki dobili celo še boljše namestitve in dobro oskrbo v novih domovih za ostarele. Nudimo jim vso strokovno pomoč kakor tudi človeško bližino in razumevanje. Nihče ne pravi in ne trdi, da ni težko. Je, za vse! Toda, ker mora življenje iti naprej, je treba vse storiti zanj v najboljši moči in z dobro voljo, pa tudi z molitvijo in stalnim iskanjem Božje bližine. Na razširjeni seji zbora zaupnikov z upravnico Doma in CEO Catholic Homes v ponedeljek, 15. oktobra 2012, je bilo povedano, da so ob mnogih pogovorih in ob sodelovanju različnih služb sorodniki oskrbovancev Doma matere Romane skupaj s svojimi našli nove domove, v katere se je že preselilo 14 stanovalcev. Ob koncu oktobra bo v domu samo še 8 stanovalcev. Prav tako je namenjena tudi skrb za zaposlene v iskanju novih služb. Tudi njim ni lahko v sedanji situaciji. In imamo kar nekaj zelo zvestih delavcev, ki so v Domu zaposleni mnoga leta in jih ni 'odnesel noben vihar'. Hvaležni smo jim za njihovo prizadevnost in zvestobo. Hvala pa tudi vsem stanovalcem Doma in njihovim sorodnikom, ki ste povedali, kako lepo in domače ste se imeli in ste hvaležni za vse dneve, ki

ste jih preživel v Domu matere Romane, četudi ga morate sedaj zapustiti. Hvala Vam za razumevanje! Končno je Dom 21 let dajal še večjo oporo rojakom, kot jo je ob odprtju leta 1992 dobil kot hostel za tiste, ki bodo lahko še skrbeli zase. V letu 2012 je bilo v njem kar 18 stanovalcev, ki so potrebovali visoko stopnjo nege – High Care in zato so morale biti 24 ur na dan in sedem dni na teden na delu višje medicinske sestre (Division One Nurse). Še mnogo let po odprtju Doma ni tam delala niti ena!

Na srečanju stanovalcev Doma matere Romane in njihovih sorodnikov ali njihovih legalnih predstavnikov v Kew v soboto, 15. septembra 2012, ob 2. uri popoldne, je bila sporočena odločitev, da se Dom matere Romane kot 'Nursing Home' zapre. Najprej je spregovoril sedanji predsednik odbora zaupnikov Doma matere Romane in zaupnik Doma od začetka (od leta 1987) g. Stanko Prosenak, za njim Fr. Paul Smith OFM – provincialni minister avstralske frančiškanske province, nato slovenski frančiškanski provincialni minister pater Stane Zore. Sledil je pogovor, v katerem so poleg že omenjenih sodelovali zaupniki Doma matere Romane, p. Ciril kot voditelj Slovenskega misijona v Kew, gospa Joan Donoghue – CEO, izvršna direktorica Catholic Homes in gospa Janine Golding – sedanja upravnica Doma matere Romane.

V nedeljo, 16. septembra, je bila ta odločitev sporočena občestvu po sveti maši v Kew. V ponedeljek, 17. septembra 2012, so bili s to odločitvijo in z novimi možnostmi zaposlitve seznanjeni zaposleni v Domu matere Romane. Zvečer istega dne je bila seja Pastoralnega sveta Slovenskega misijona v Kew v navzočnosti provincialnega ministra patra Staneta Zoreta.

V torek, 17. septembra 2012, je o zaprtju DMR kot 'Nursing Home' poročal slovenski program Radia SBS in v sredo zvečer Radio 3 ZZZ.

V nedeljo, 23. septembra 2012, je bil pogovor na radiu SBS o zaprtju Doma, razlogih in novih možnostih s provincialnim ministrom p. Stanetom Zoretom in patrom Cirilom Božičem. Pogovor je vodil g. Lenti Lenko OAM. Na spletni strani Radia SBS Slovenian Program je objavljen celoten pogovor.

Provincialni minister pater Stane Zore je bil na razpolago za pogovore še v nedeljo in ponedeljek, 23. in 24. septembra 2012. V ponedeljek zvečer se je vrnil v Slovenijo. Povedal je, da ostaja na razpolago za še morebitna dodatna pojasnila preko pošte.

ADDRESS IN MOTHER ROMANA HOME (MRH),

Kew, 15. and 17. September 2012

Mr. Ivan Stan Prosenak,

President of the Board of Trustees of MRH

Thank you all for coming in today.

On behalf of Fr. Paul Smith OFM, Australian Provincial Minister of The Association of the Franciscan Order of Friars Minor, representing the legal owners of Mother Romana Home, Fr. Stane Zore OFM, Provincial Minister of the Slovenian Franciscan Province and Fr. Ciril A. Božič OFM OAM, head of the Slovenian Mission in Kew – Mel-

bourne, together with members of the Board of Trustees of Mother Romana Home: Mr. Marko Zitterschlager, Mrs. Ana Maria Cek, Mr. Simon Grilj, Mr. David Hvalica and myself as a president of the Board of Trustees of MRH - Ivan Stan Prosenak:

After many months of discussions, soul searching and evaluating, the future sustainability of operating a 30 bed home has become no longer viable and as a consequence MRH will not be reapplying for further accreditation as an aged care provider. The current Accreditation expires on 28th June 2013.

We are facing constantly changing legislation, ever increasing fees and overheads and the constant struggle to maintain Government subsidies are just a few, however in particular, is the fact that our 30 bed home which initially was to cater for low care residents only, is no longer able to meet the ever growing high care needs of our residents. New legislation in the near future will require significant upgrades be made to our existing facility. At present our building code no longer complies with the satisfactory standards and requirements being enforced from the department. Shared bathrooms and toilet facilities are no longer desired by most residents seeking accommodation. The rooms are much too small to provide adequate space for lifting aids to be used, for High Care residents. This represents current and future work health and safety concerns. Without the majority of High Care residents and government subsidies that High Care residents attract, a 30 bed facility in today's modern times cannot financially survive.

Another key reason has been simply the lack of interest or need by members of Slovenian Community to use the services provided by Mother Romana Home. For example; the number of Slovenians using the facility, since it opened in 1992, is less than 50 % of total 30 place capacity. The number of Slovenians at the Home at any one time has ranged between 9 to 15. The largest number of Slovenians was only once 18. Mother Romana home cannot accept residents who need High Care, but as we all know very well the elderly – not just Slovenians - are preferring to stay in their own home as long as it is possible. It is always difficult for both relatives and resident to make the decision to move to Residential Care. The Commonwealth, state and local governments are now financially supporting staying at own home as long as it is possible.

Since it became clear on August 17th 2012 that Catholic Homes, an agency of the Catholic Archdiocese of Melbourne, could not enter into a management agreement with Mother Romana Home for reasons stated in paragraph 2 and 3 above. It became obvious that to reapply for further accreditation would require updating the building or completely rebuild in order to accommodate future High Care residents and to comply with health and safety issues. To go down the path of rebuilding would require a huge investment of many millions of dollars. A further investment of this magnitude was simply not an option that

The Franciscan Order of Friars Minor Australian province was going to support. A joint decision was taken by Board of Trustees together with the Head of the Slovenian Mission, Australian Franciscan Provincial Minister Fr. Paul Smith OFM and Slovenian Franciscan Provincial Minister Pater Stane Zore OFM with his Definitorium (Counsellors) not to apply for further accreditation.

As a result of the reasons previously stated we are forced to take the decision to close the facility: Mother Romana Home will close as a 'Nursing Home' of the 28th of February 2013.

We knew that this day would eventually come; even Fr. Basil knew – he wrote about this day in his letter to the first members of the Board of Trustees on 2nd September 1987; however we never anticipated ever having to be the bearers of such news.

Since making the decision to close MRH, the wind down operations will be undertaken by Catholic Homes, an agency of the Catholic Archdiocese of Melbourne. Catholic Homes has been involved in the day to day management of MRH, under a Consultancy Agreement, since December 2011. Without their professional help MRH would not be operating till today. The consultancy agreement will continue for as long as it is necessary to complete the winding up process.

The experience and resources available through Catholic Homes will provide for an orderly and professional process in the winding down process of services at Mother Romana Home. The whole process will be done in accordance with the Aged Care Act and the Industrial Awards to protect the rights of residents, relatives and current employees.

The future of Aged Care services will continue to be offered by Catholic Homes to all members of Slovenian Community well after the closure of MRH. They have modern facilities all over Melbourne area and dedicated and professional staff. Across the road – just opposite of our church - is the Uniting Care Aged Facility Carnsworth with 145 High Care beds. One of the Registered Nurses working at Carnsworth is Australian born but speaks fluent Slovenian. We have been able to relocate our residents to this facility in the past and there is the opportunity in the future to accommodate people from the Slovenian community.

On behalf of the Provincials, Fr. Ciril and all members of the Board we sincerely wish to thank each and every staff and volunteer member for their years of service, dedication, loyalty and hard work over the last 21 years. Your contributions made MRH a truly remarkable home and the home took pride amongst the Slovenian community not only here in Melbourne but also abroad.

For our dear residents words cannot express our sadness in having to close the facility in which you have made new friends and have called Mother Romana your home.

To everyone associated with MRH we wish you all the very best for the future, thank you and God bless. We are confident and sure that with the support of the profes-

sional team from Catholic Homes and acting manager of MRH, Mrs. Janine Golding, we will find the best possible solution for everybody. Thank you!

Ivan Stan Prosenak, President of the Board of Trustees of Mother Romana Home

Marko Zitterschlager, Trustee

Ana Maria Cek, Trustee

Simon Grilj, Trustee

David Hvalica, Trustee

Fr. Ciril A. Božič OFM OAM, Head of the Slovenian Mission in Melbourne, Victoria

Kew, 15. 09. 2012

I will now ask Father Paul Smith OFM, Australian Provincial Minister of The Association of the Franciscan Order of Friars Minor, representing the legal owners to say a few words.

He has worked and helped the Board of Trustees and the Slovenian Franciscan Province for years to always find the best solution for MRH. The Australian Franciscan Province welcomed Fr. Basil in 1956 and through the years of his service they have supported and helped him. The Australian Franciscan Province has provided legal and financial support to commence the Slovenian Mission, Baraga Hostel and then Mother Romana Home for the Elderly. Thank you, Fr. Provincial, for the help of the Australian Franciscan Province to the Slovenian Missions here in Melbourne, Sydney and Adelaide for over 60 years and for your personal help to us for the last five years. Hvala – Thank you!

ADDRESS re MOTHER ROMANA HOME

Fr. Paul Smith OFM, Minister Provincial,

Saturday and Sunday 15. and 16. September 2012

Ladies and gentlemen, Fr Stane, Fr Ciril, members of the Board of Trustees, friends, employees, distinguished guests (and here I refer specifically to all those residents who call Mother Romana Home, their home):

Stan Prosenak has presented a clear statement of why we are gathered here today and so there is no need for me to repeat the details of his statement. I am present here today to offer my support to the Board of Trustees and to assure you all that the decision to close Mother Romana Home has not been made easily or lightly. It is a decision made with a combination of heavy heart and practical reality, a decision made with a loving care for the residents and employees and with consideration for all associated with the vision of Fr Basil and his successors here in Kew.

As you know from what has been said already, the Australian Franciscans have provided the legal framework in which the Mother Romana Home has operated. All of my predecessors as Provincial Ministers since the Mother Romana Home was established (Frs Maurice West, Daniel Neylon, Kevin Goode, Stephen Bliss) – and now me – have been proud to support the work of the Slovenian

Franciscans in their ministry here in Australia. We have been particularly proud to support and encourage the work of Mother Romana Home and to know of the utmost care and respect that has been given to the residents of Mother Romana Home by those who care for them. While we Australian Franciscans may not have been physically present in this Home all that often, we have been kept informed by Fr Ciril and those before him of the special nature of this ministry of aged care.

For the past twelve months, Fr Ciril and the Board of Trustees have worked hard to evaluate the circumstances in which Mother Romana Home found itself and to seek an appropriate way forward. I am pleased to say that I have attended several of their Board meetings and some other additional meetings. I have witnessed their deep concern for 'doing the right thing' according to the trust vested in them. They have at all times acted conscientiously and strived to examine the vision of Fr Basil and balance that with the needs and resources of the present time. Fr Ciril and the Board members are men and women of integrity who have always had the best interests of the Slovenian community in mind, and particularly the residents of the Home.

Right from the outset of discussions about the future direction of Mother Romana Home, it has been a professional exercise. The current Board of Trustees comprises professionally skilled persons in various fields of business, some with long experience on the Board and some with shorter experience. This Board has built upon the dedication of the previous Boards who also gave generous service. While recognizing their own abilities – and limitations – the current Board needed to call upon the expertise of Catholic Homes, a body under the auspices of the Archdiocese of Melbourne for the purpose of managing Catholic Aged Care facilities. As Stan has already told you, Catholic Homes had played a vital, integral and professional role in helping make the decision, as well as providing resources and personnel in this difficult process of transition and eventual closure.

We have also had the guidance of an independent lawyer at several meetings to guide us in a process of decision-making and to ensure that the rights and entitlements of all key players, particularly the residents and employees, would be respected. Mr Don Brookes is a lawyer independent of Mother Romana Home and the Slovenian Franciscans, but someone known to the Australian Franciscans and one who understands our Franciscan values and desire to serve the poor, the needy and the sick as the Gospels ask of us.

As Provincial Minister of the Australian Franciscans and therefore the representative of the legal owners of Mother Romana Home, I take this responsibility seriously. If you have any serious questions or concerns about what is happening for you in the coming months, I urge you to contact Stan as the chair of the Board of Trustees, or Fr Ciril, or me. With the assistance of Catholic Homes and the management and staff of Mother Romana Home, we

will do our best to make this transition as smooth as possible for residents and their families and the staff.

In the past many months, whenever I have met with the Board for its meeting, there has usually been a photo of Fr Basil or Mother Romana on the wall, as if looking over us and urging us on to better ways. I believe that their spirit and good deeds will live on in the Slovenian community in many ways. Already there are suggestions about how to continue the name 'Mother Romana' and surely there will be more bright ideas to come. A name on a plaque, a photograph on a wall or an award in their memory might be a constant reminder of their place in past history – but perhaps probably not the only way in which to remember them into the future. Rather, if all of us put into action something of their great spirit of vision and dedication, then that will become the greatest gift that we can give to them and their memory and to the Slovenian community in Melbourne.

I wish you well in this period of transition. For residents moving to a new home, I trust that you will find a friendly welcome, fine care and new friends. For staff moving to new places of employment, I trust that you will find job satisfaction, personal fulfilment and appreciation of the skills which you gained at Mother Romana Home.

None of the Board, nor Fr Ciril, Fr Stane or myself, underestimate the sadness of this announcement and the emotional upset as people move from this Home. All of us acknowledge your sadness and loss and we keep you in our prayers and Masses. Thank you in your own special ways for making Mother Romana Home the place it is – a true 'home', not just a house or a building or a aged care facility – a Home. Mother Romana and Fr Basil would be proud. May God bless you all.

*Fr Paul Smith OFM, Provincial Minister
Province of the Holy Spirit Australia,
New Zealand, Singapore, Malaysia*

**NAGOVOR SLOVENSKEGA FRANČIŠKANSKEGA
PROVINCIALNEGA MINISTRA ČLANOM
VERSKEGA SREDIŠČA V DVORANI KEW
Kew, nedelja, 16. septembra 2012**

Dragi člani Slovenskega verskega središča sv. Cirila in Metoda v Kew.

Besedam, s katerimi sta gospod Stanko Prosenak, predsednik odbora zaupnikov Doma matere Romane, in pater Paul Smith, provincial avstralske frančiškanske province, spregovorila o odločitvi glede Doma matere Romane, so jasno opisale razmere in razloge za odločitev o njegovi prihodnosti. Njunim pojasnilom želim dodati nekaj pojasnil z vidika vodstva Slovenske frančiškanske province.

Morda se bo kdo vprašal, kakšna je moja vloga kot provinciala Slovenske frančiškanske province Svetega Križa pri odločitvah o vprašanih, ki zadevajo Slovensko versko središče svetih bratov Cirila in Metoda v Melbournu in s tem tudi Doma matere Romane, ki je del tega verskega središča. Ne smemo pozabiti, da je Slovensko versko

središče svetih bratov Cirila in Metoda tudi del njene pastoralne in prav tako personalne skrbi in odgovornosti. Pod tem naslovom je v vsem času življenja in delovanja tega središča Slovenska frančiškanska provinca spremljala, spodbujala in tudi nadzirala delovanje naših bratov, ki so delovali v tem središču. Vse svoje življenje mu je praktično posvetil p. Bazilij Valentin, ki je bil s svojim navdušenjem in zagnanostjo motor gradnje Doma matere Romane. Vendar pri delu ni bil sam. Provinca mu je v pomoč pošiljala brate, ki so skupaj z njim delovali med vami, da je zmoženo delo, ki je bilo potrebno za rast in razvoj verskega središča in vseh njegovih dejavnosti.

Skrb za delovanje Doma matere Romane je provinca pokazala tudi s tem, ko je p. Bazilija spodbudila, naj za vodenje Doma matere Romane dobi pomočnike, zaupnike, ki ga bodo razbremenili, da se bo sam lahko v večji meri posvečal pastoralnemu in apostolskemu delovanju med Slovenci. Na tej osnovi je bil ustanovljen odbor zaupnikov, med katerimi so bili najprej Stanko Prosenak, Simon Špacapan, Marko Zitterschlager, Tone Brne in Francka Anžin. Potem so njihovo delo in odgovornost prevzeli Stanko Prosenak, Marko Zitterschlager, Ana Maria Cek, Simon Grilj in David Hvalica, ki to skrb nosijo tudi danes. Vsi ti so darovali in darujejo svoj čas ter s svojim znanjem in sposobnostmi skrbijo za delovanje Doma matere Romane v razmerah, kakršne je narekoval in jih narekuje čas.

V zadnjih letih so se razmere in pogoji za delovanje Doma matere Romane zaostriale. Pogoji, ki jih je predpisovala država, so postajali vedno strožji in vedno težje jih je bilo izpolniti. Zaupniki so se vprašali in izzivov vedno lotevali z odgovornostjo do oskrbovancev in do zaposlenih. Niso se zanašali samo na svojo pamet in znanje, ampak so se obrnili tudi na ljudi in ustanove, ki se ukvarjajo s tem področjem. S pomočjo agencije Catholic Homes melbournske nadškofije so iskali rešitev ne samo za preživetje doma, ampak tudi za njegovo čim bolj uspešno in učinkovito delovanje. V imenu Slovenske frančiškanske province in njenega vodstva se zato iskreno zahvaljujem vsem zaupnikom Doma, avstralski frančiškanski provinci in njenemu sedanjemu provincialnemu ministru p. Paulu Smithu osebno, melbournski nadškofiji in odgovornemu osebju Catholic Homes za čas in delo, ki so ga vložili v iskanje najbolj primernih rešitev.

Ker so vse analize in perspektive kazale, da Dom matere Romane v spremenjenih razmerah ne more preživeti, smo se v vodstvu Slovenske frančiškanske province odločili, da Dom v tej obliki preneha delovati, dokler skupaj z odgovornimi še lahko poskrbimo za miren in obvladovan prehod. Vsi pogovori so namreč pripeljali do spoznanja, da Dom sicer lahko dobi akreditacijo še za eno, morda dve leti, potem pa bi ga bilo treba zapreti. Posledica odlašanja s to odločitvijo pa bi bila, da bi podaljševanje delovanja Doma pomenilo tudi izgubo vsega stvarnega premoženja, ki je povezano z domom: stavbe in zemljišča. Prepričani smo, da ne vi ne p. Bazilij ne bi hoteli, da bi se

kaj takega zgodilo. Zato smo tudi ob upoštevanju prizadevanja in žrtev, ki ste jih vložili v pridobitev zemljišča in gradnjo stavbe, sprejeli odločitev, da ohranimo stavbo in zemljišče, da bosta še vedno lahko služila Slovenskemu verskemu središču v Kew.

Odločitev nikakor ni bila lahka, saj se zavedamo, kaj Dom pomeni za slovenske vernike v Melbourneu, koliko je vanj vložil p. Bazilij in ljudje, ki so mu pri tem pomagali, predvsem pa, kaj to pomeni za oskrbovance, njihove svojce, sorodnike in za osebje. Ravno ti dve skupini ljudi smo imeli še posebej pred očmi. Če bi namreč z odločitvijo čakali do trenutka, ko bi razmere postale neobvladljive, ne bi več mogli na dostojen način poskrbeti tako za oskrbovance kot za zaposlene. Ker nismo čakali tako daleč, mislim, da bomo lahko ob pomoči Catholic Homes za vse oskrbovance skupaj z njihovimi sorodniki našli ustrezno novo namestitev po njihovi želji, pa tudi za zaposlene bo tako lažje poskrbeti.

Tej skrbi bodo namenjene vse dejavnosti v naslednjih mesecih. Veliko bo pogovorov z oskrbovanci in z njihovimi svojci, da bi mogli v teh spremenjenih razmerah, ki jih narekuje odgovornost do vseh oskrbovancev in zaposlenih, poiskati za vsakega najbolj primerno rešitev glede na želje in potrebe, ki jih bo vsak izrazil.

Stavba Doma matere Romane in zemljišče bosta torej še naprej služila slovenski skupnosti. Kakšen bo njun konkreten namen, se bo potrebno še odločiti. Odprte so različne možnosti. Pri odločanju glede prihodnje namembnosti bo treba upoštevati državne predpise in potrebe, ki jih ima Slovensko versko središče sv. Cirila in Metoda danes in jih bo imelo v prihodnosti. Lahko bo Dom matere Romane ostal hostel, v katerem bodo bivali tisti, ki bodo lahko še skrbeli zase. Takšna je bila tudi prvotna zamisel patra Bazilija. Na žalost Dom zaradi že vsega povedanega ne more služiti kot 'Nursing Home'.

Prepričan sem, da je prav, da smo ponosni in hvaležni za delo vseh vpletenih, od p. Bazilija do p. Cirila in vseh drugih bratov, ki so delovali v Kew, od vseh članov odbora zaupnikov Doma matere Romane, od vseh zaposlenih do vseh prostovoljcev, ki so skrbeli za to, da je Dom matere Romane mogel biti dom za tiste, ki niso mogli več skrbeti sami zase. V imenu province in v svojem imenu vsem izrekam iskreno priznanje in zahvalo. Ker je prišel čas, ko smo skupaj po odgovornem iskanju in razmišljanju prišli do spoznanja, da dom ne bi mogel več varno in ustrezno skrbeti za tiste, ki so se vanj zatekli, hočemo skupaj z vsemi kompetentnimi poskrbeti za varno prihodnost vseh sedanjih oskrbovancev. To je in ostaja prva in največja skrb vseh nas.

**p. Stane Zore OFM, provincialni minister
Slovenske frančiškanske province**

ZAMOLČANA ZGODOVINA – prvo nadaljevanje

Jože Košorok, Sydney

Izšla je zgodovinska knjiga - Od sanj do resničnosti - o slovenski osamosvojitvi. Gibanje za slovensko državo naj bi se začelo od leta 1989 naprej. K temu bi rad dodal še gibanje pred tem letom. Res je bilo rečeno, naj vsak rojak, ki je bil pri tem udeležen, posreduje svoje aktivnosti gospe Dragi Gelt, avtorici te knjige. Takrat res nisem poslal nobenih podatkov, saj nas je bilo več, ki smo bili aktivni v tej smeri in pisali v skoraj vse slovenske liste v emigraciji, kateri so nam bili naklonjeni. V Avstraliji so bile Misli, Vestnik, pozneje tudi Glas Slovenije; v Nemčiji Slovenski Glas, urednik in izdajatelj Branko Pistivšek, v Trstu Franc Jeza v svojih Zbornikih, v Kanadi Slovenska država, kamor sva pisala s pokojnim Ivanom Kobalom, v Buenos Airesu Vestnik in Svobodna Slovenija. Nekateri bolj vplivni rojaki, katerim sem se jaz pridružil šele leta 1975, so bili poznani gospe Geltovi. Čudno, da se niso oglasili, saj bi mogli več povedati, kakor jaz. Sem razočaran, da je zapisano, da se je zgodovina avstralskih Slovencev za slovensko samostojnost začela šele 1989. Zato bom pač zapisal to, kar sem doživljal sam s svojimi prijatelji, če bo šlo v tisk. V Sloveniji, pa tudi tukaj, imam občutek, da je večina publikacij, tudi katoliških, vpetih v prisilni jopič – strait jacket - javnega mnenja. To pa je oblikovano po medijih, ki ne upoštevajo duhovnih vrednot, in daje potuho hinavstvu in hudobiji. Zato ni čudno, da je toliko tragedije v svetu. Bojimo se, kaj bodo ljudje rekli, ne kaj bo rekel Bog, da nam ne bo škodovalo. Le zakaj se tako bojimo resnice?

Leta 1960 je bila v Sydneyu ustanovljena Organizacija zaslužjenih narodov – Captive Nations Organization. Začeli so Estonci, Latvijci in Litvanci. Pridružili so se jim še ostali narodi za železno zaveso – Iron Curtain. Po vietnamski vojni so se nam pridružili še Vietnamci, da nas je bilo kar lepo število. Pridružil sem se jim leta 1975, ko sem spoznal Ljenka Urbančiča, ki mi je pokazal knjižico s kratko zgodovino nekaterih vzhodno-evropskih narodov pod komunizmom. Njegov prispevek v tej knjižici je bila Slovenija pod komunizmom. Jugoslavija se je takrat smatrala za neuvrščeno, zato so jo Avstralci zelo čislali in Tito je bil zanje najboljši vladar. Ko me je moj šef (foreman) v šestdesetih vprašal: 'Joe, why did you come to Australia?', sem mu odgovoril, da 'communism was not my piece of cake', pa mi je rekel: 'Don't give me that stuff. There are millions of Yugoslavs and do not escape... You must have done something terrible wrong. Not knowing where to go, not knowing the lingou leaving the family... But there are twelve commanments – Thou shall not be cought, and thou shall not admit nothing'! Zadnji dve nista Božji.

Ljenko je imel skupinico somišljenikov, ki se pri demonstracijah vsako leto v juniju CNO niso hoteli javno izpostaviti. To je bila Agencija za svobodno Slovenijo, ali Agency for Free Slovenia. Na teh demonstracijah po George Street v Sydneyu je s slovensko zastavo sam predstavljal tisti del Slovenije, ki je trpela pod komunizmom. Z navdušenjem sem se mu pridružil kot tajnik te Agencije in večkrat smo demonstrirali z avtomobili in naše zahteve v napisih na avtomobilih, proti cilju – do Sovjetskega konzulata. Občasno je z nami demonstriral tudi pokojni Jože Komidar, naše žene pa bolj iz radovednosti. Takrat Ljenko in njegovi somišljeniki niso bili za samostojno Slovenijo, ampak za konfederacijo jugoslovanskih narodov brez komunizma, kar naj bi takrat predstavljal Slovenski Narodni Odbor v eksilu. Pokojni Vladimir Menart je bil član tega odbora. V arhivu se dobi program tega SNO.

Za slovensko samostojnost smo se takrat zavzemali le pokojna Jože Komidar, Ivan Kobal in jaz. Poleg publikacij, ki so jih izdajali v Buenos Airesu, sem bil naročen tudi na Slovensko državo, ki jo je v Kanadi izdajal Vladimir Mauko. Iz teh listov sem zvedel, da je obstajalo Slovensko državno gibanje že od leta 1943, ki ga je ustanovil pokojni profesor Jože Kessler, brat Eme Kesslerjeve, ki mi je v svojih pismih o tem pisala. Bila je ponosna, edina ženska v tem odboru, ki je izdajal glasilo Slovenska pot. Zaradi težav so se pridružili Slovenski državi v Torontu v Kanadi. Tudi tam, kakor v Avstraliji, niso bili edini glede slovenske samostojne države, saj bi nas ogrožali sosednji narodi. Zato je tudi SNO temu gibanju nasprotoval. Z Ljenkom sem naredil kompromis, da sodelujemo skupno. Kar se tiče slovenske samostojnosti pa kakor bo narod odločil, je rekel Ljenko. Ker se Slovenci zelo neradi 'vtikamo' v politiko, sem vedel, da bo narod bolj malo odločal, ker smo pač odvisni od tega, kam bo veter potegnil. Z redkimi somišljeniki na treh kontinentih, verni ljudje, smo skušali z Božjo pomočjo narediti, kar je v naši moči, da bi tudi za Slovenijo 'veter prav zapihal'. Vsako leto smo v juniju in juliju opravljali devetdnevnicu v ta namen, obenem pa pridno pisali pisma na razne naslove in članke v publikacije, ki so nam bile naklonjene. Iz Münchna in Trsta pa še od kje drugje so nam tihotapili neznani somišljeniki prepovedano literaturo podtalno v Jugoslavijo. Včasih mi je tudi kdo očital, da razdiramo Jugoslavijo. Končno smo le uspeli podati Slovenijo na mapo sveta, seveda z Božjo pomočjo. Ali bo slovenska država obstala, bo pa odvisno od tega, kakor bo narod odločil. V letu 1979 je bilo ustanovljeno Slovensko

narodno društvo, edino politično, radi pritiska iz Jugoslavije, kakor že omenjeno v avgustovi izdaji Misli, ko je zmagala rdeča zvezda. Na občasnih prireditvah je bil poudarek proti jugo-komunizmu in narodna zavest. Na Mount Mileni v Blue Mountains na Urbančičevem posestvu pa smo vsako leto praznovali 29. oktober dan slovenske zastave - slovenske osvoboditve leta 1918 izpod Avstrije.

Četrtega julija pa je Ljenkova žena Američanka Beverly s svojo skupino praznovala America Day in mi z njo. Na tem hribu, kjer je bil lep razgled na Sydney preko Richmonda, so taborili tudi prvi slovenski ministranti novo zgrajene slovenske cerkve svetega Rafaela v Merrylandsu. S pomočjo rojakov jo je zgradil, takrat še mladi pater Valerijan Jenko OFM. Ministrantom sta bila na razpolago tudi konja, Janez in Mučič, ki sta rada jedla jabolka. Z njimi so jih fantiči kar posvojili za svoja 'pets' in jezdili po bregovih evkaliptove hoste kar nekaj let ob počitnicah. Leta 1975, ko je bil pokojni Miša Lajovic senator v federalni vladi, smo bili 'desničarji' zelo ponosni. Ljenko in Menart sta izdala revijo OBZORNİK za Slovence v Avstraliji. Menart je v svojem prispevku navduševal sorojake k narodni zavesti in politični aktivnosti, Urbančič pa zgodovino domobranstva, njih aktivnost in tragični konec vojne in domobranstva. Moj prispevek pa je bil 'Od panzerjaegerja, partizana v svobodo', kar je bilo pozneje objavljeno v knjigi Forgive and Forget v angleščini. Za Urbančiča usodna fotografija, objavljena v Obzorniku, je bila fotografija pohoda domobrantskih prostovoljcev v civilu po Šelenburgovi cesti v Ljubljani, kakih 500 po številu. Na čelu bataljona je nosil veliko slovensko zastavo takratni študent prava, Vladimir Menart, ob bataljonu pa je korakal Ljenko Urbančič kot eden glavnih organizatorjev, kakor je sam opisal. To je bilo 10. oktobra 1943, kar so jugo-komunisti po svoje prekrojili in objavljali v svojih in avstralskih listih, kot Urbančičevo lastno izjavo, da je med vojno sodeloval z nacisti. Ta slika je bila objavljena v Telegraph s podnapisom: On the march ... Ljenko Urbančich is alongside the main column taken in Ljubljana 1943. The Daily Telegraph published the picture 1979 after state parliament heard contested claims it was a march against Jews. UDBA je Judom 'odkrila', v katerem grmu tiči zajec. Mark Aaron, Jud, se razume, je v Ljubljani dobil vse informacije o 'nazi collaborators' o generalu Rupniku, škofu Rožmanu, do Ljenka Urbančiča. Napadal ga je v avstralskih medijih in tisku. Celó po Urbančičevi smrti, na dan pogreba 4. marca 2006, ga je v svojem obituary oblatil in opljuval v vsej svoji podlosti v Sydney Morning Herald. Od leta 1979 pa skoraj deset let je bil Ljenko preganjan po medijih in tisku tudi od Judov. Celó Wiesenthala so vpregli v voz hudobnih obtožb proti Urbančiču. Jugoslavija je proti njemu izdala dosje

vojnega zločinca Z360, v katerem zahteva od Avstralije, da ga vrne Jugoslaviji. Mount Milena pa je postal 'training ground 'teroristov' proti Jugoslaviji', je pisalo v The Daily Telegraph 30. novembra in decembra 1979. Ministrantje iz Merrylandsa niso več taborili na Mount Mileni. Ljenko je svojega vplivnega prijatelja prosil, naj ga brani. 'Vojnega zločinca' braniti je bilo takrat zelo nevarno, rajši se je ločil od njega z besedami: 'Župo, ki si jo skuhal, sam pojej!'

Desetega septembra 1979 sem napisal Izjavo – Statement v njegovo obrambo, kjer sem napadel jugo-komunistični režim kot zločinski, navedel masovne umore, zažiganje škofa Vovka in drugo. Na koncu izjave: 'I regard any person, organization or institution collaborating with the murderous communist regimes of any description, (nonalignment) in excess to the basic requirements, as immoral and treasonable to Australia.' Signed – Jože Košorok, Secretary, Agency for Free Slovenia, PO Box...

Naslednje leto so sledile še druge izjave v obrambo gospoda Urbančiča. Eno od teh je napisal pilot USA Air Force, ki so ga med vojno rešili domobranci. Med rojaki sem zbiral podpise v njegovo obrambo z malo uspeha, ker so bili ljudje prestrašeni. Osem izjav, podpisanih s polnimi imeni: tri iz Amerike, ena iz Anglije in štiri v Avstraliji; tisti, ki so se upali. Vse to je pokojni Ljenko zbral v THE WHOLE TRUTH, zelo zanimiva, RESNIČNA zgodovina, veliko drugačna od te, ki se jo danes učijo otroci po slovenskih šolah. Na žalost je laže živeti v prevari, kakor v Resnici. Resnica je zahtevna, prevara pa daje potuho hudobiji. Ker ni bilo konkretnih dokazov, je Ljenko vložil tožbo na višjem sodišču in tožbo dobil. Bil je očiščen vseh obtožb, v liberalni stranki, senatu in od Britanske vlade – po tolikih letih! Namesto na prvih straneh časopisov je bila kratka objava v notranjosti časopisov: 'Urbančich cleared of all allegations....' česar nihče ni opazil, tudi jaz ne, da mi ni Beverley pokazala, tudi jaz ne bi vedel, kako se je 'Urbančičeva afera' končala. Kakšna HUDOBIJA!

Manj sreče je imel Vinko Telič, ki je bil ugrabljen od UDBE kmalu po izidu Komidarjeve knjige – The Glimmer of Hope 1980, v kateri ga omenja Jože Komidar kot soborca pri domobrantskih. Po 35-tih letih je postal tudi on 'vojni zločinec', ker je bil omenjen v tej knjigi. Ker je bila pisana v angleščini, je Jože Komidar svetovni javnosti razkril grozodejstva, mučenja nedolžnega ljudstva in masovne umore pod krinko Osvobodilne Fronte. Do razpada Jugoslavije je obsedel v ljubljanskih zaporih kot talec. Ker je bil Jože moj prijatelj, sem skušal rešiti Vinka iz ječe preko Amnesty International, a brez uspeha.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: vca@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si/>

Veleposlanik: dr. Milan Balažič
Konzularne zadeve: mag. Metka Čuk

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit, O' Malley ACT 2606
PO Box 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Častni generalni konzul: Alfred Brežnik AM
78 Parramatta Road
CAMPERDOWN NSW 2050

Telefon: (+61) 02 9517 1591
Fax: (+61) 02 9519 8889
e-mail: slovcon@emona.com.au

SLOVENIA
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
OR breakfast "to go"

RESTAURANT &
SUMMER TERRACE

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

free HEALTH assistance
free safety deposit BOX
free BIKE RENTAL
free POSTCARDS

HOSPITALITY IN the
 of the city

KRAJC Hotels Ltd
DALMATINOVA 15
SI-1000 LJUBLJANA

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

PHONE: 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

TOBIN BROTHERS
FUNERALS

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155

Branch Manager – Leigh Fisher

For 24 hour service and enquiries please telephone our
Funeral Advice Line (03) 9373 7000

WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

Budget

Rent a car Slovenija

www.Budget.si

Bliža se zimski čas in s tem tudi božično novoletni dopusti. Mnogi izmed vas boste obiskali Slovenijo in uživali pravi domač zimski božič s snegom in čarom božiča, ki vam ga nudi le Slovenija. Budget vam v tem času nudi še posebej ugodne cene najemov avtomobilov,

Vsi avtomobili so novi in imajo zimsko opremo, ki vam zagotavlja varno vožnjo ne le po Sloveniji ampak po vsej Evropi.

Za daljše najeme od 30 dni obvezno pokličite **Igorja na +386 4164 4626**, ker internetne strani **Budget.si**, izračunavajo najeme največ do 30 dni.

Budget Slovenija je podelil na koncertu v Brisbanu posebno nagrado, en teden brezplačnega najema avtomobila v Sloveniji. Nagrado je prejela Kristina Korpar.

Otroci Slomškove šole iz Verskega in kulturnega središča Kew, med nastopom v Brisbanu

Omogočamo vam:

- najem manjših, srednjih družinskih, večjih in kombi vozil
- najemi tu – vrni tam / najem v Ljubljani vračilo na letališču ali obratno v vseh naših poslovalnicah po Sloveniji
- vračilo vozil v tujini
- možnost najema vozila s šoferjem
- možnost najema vozila z GPS-om
- transfer oziroma prevoz oseb z raznih lokacij ali letališč / do 8 oseb /

Za najem vozila smo Vam na razpolago na spletni strani **www.budget.si** ali elektronskem naslovu **info@budget.si**, v naših poslovalnicah, ki jih najdete v Ljubljani, Bledu, Kranjski gori, na Letališču Jožeta Pučnika Ljubljana.

Budget Slovenija je bil sponzor koncerta verskih in kulturnih središč Avstralije v Brisbanu

Na vaši poti do cilja vam Budget Slovenija ponuja zelo ugodne cene, ob predložitvi kupona pa še dodaten popust. *Izkoristite priložnost tudi vi!*
Hvala in nasvidenje v Sloveniji.

Budget
Rent a car Slovenija

Mišli - Avstralija

Ljubljana
Letališče Ljubljana
Bled
Kranjska Gora

KUPON

**dodatni popust
za rezervacije preko
www.budget.si**

V Kew po krstu Henryja Josepha Krnela; 22.09.2012.

V slovenskih narodnih nošah po maši narodov v katedrali sv. Pátricka v Melbournu, 26.08.2012.

Maddison Harper Serrao je bila krščena v Kew, 08.09.2012.

Ob praznovanju očetovskega dne med sveto mašo v Kew, 26.08.2012.

Po krstu Wilsona Marsiča in Mikayle Zare McKenzie, 02.09.2012.

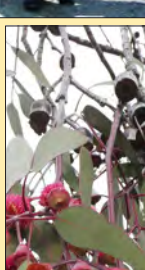
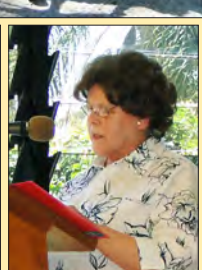
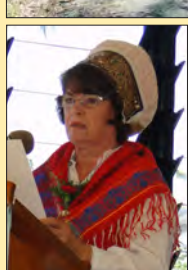
Slikar Edo Surina je poklonil p. Cirilu sliko sv. Mary MacKillop.

SUSAN PETELIN in GEORGE XENIKAKIS sta si obljubila večno ljubezen in zvestobo 25. avgusta 2012 v naši cerkvi v Kew. Čestitamo!

Romanje v Marian Valley, Queensland

5. oktobar 2012.